

Giới thiệu Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!

Thanh Hà quận chúa Cố Thịnh Nhân đã chết.

Nàng nhan sắc kinh hoa, tài danh lay động thiên hạ, lại thua trong tay một nữ nhân mọi thứ đều không bằng mình.

Mãi đến sau khi chết đi, Cố Thịnh Nhân mới hiểu được, bản thân mình bất quá chỉ là một nữ chính đã trở thành vật hi sinh trong chuyện xưa nữ phụ nghịch tập.....

Trong không gian màu trắng, Cố Thịnh Nhân mặt không chút thay đổi tiếp thu ký ức mà hệ thống truyền cho nàng.....

Hệ thống: “Đầu năm nay, nữ phụ muốn xoay người, pháo hôi muốn nghịch tập, người qua đường muốn xoát cảm giác tồn tại, thân là nữ chủ, người chính là hòn đá lớn nhất chặn đường các nàng.”

Cố Thịnh Nhân trong ánh mắt lóe lên hàn quang, nở nụ cười phong hoa tuyết nguyệt: “Vậy để cho ta nhìn xem: Ai, mới là chương ngại vật cần phải loại bỏ, ai, mới là người thắng cuối cùng!”

Các nữ xứng, pháo hôi muốn xử lý nữ chủ thượng vị, các người đã nghĩ kỹ, muốn chết như thế nào rồi sao?

Thể loại: Sủng văn, mau xuyên, mỹ nam, nhất kiến chung tình, 1V1...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Hệ Thống Và Nhiệm Vụ

Trong không gian màu trắng, một nữ tử mặc hoa phục phức tạp đang đứng với đôi mắt nhắm nghiền, khuôn mặt nàng gần như hoàn mỹ, như ngọc thạch điêu khắc mà thành, lúc này thần sắc có chút nghiêm túc.

Cách đó không xa phía trước nàng, là một đoàn người lớn nhỏ quang vạm.

Không biết qua bao lâu, mí mắt của nữ tử hơi hơi rung động, chậm rãi mở mắt ra.

Lúc đầu nàng còn có chút mờ mịt, phảng phất trong đầu đột nhiên hiện ra một lượng tin tức khổng lồ làm nàng có phần không thích ứng được, nhưng rất nhanh trấn tĩnh lại.

Đoàn bạch quang kia vẫn luôn ở phía trước cách nàng không xa lẳng lặng trôi nổi, nhìn thấy nàng như vậy, trên người đột nhiên lóe quang, thế nhưng lại phát ra thanh âm giống nhân loại: “Người hảo, ký chủ Số một. Ta là cộng sự của người, người có thể xưng hô ta là người chỉ dẫn, hoặc là hệ thống.”

Nữ tử được xưng là Số một gật đầu, kêu một tiếng: “Hệ thống.” Hai chữ kêu trờ lên tiện lợi.

Trong đầu nàng tin tức lúc này đã tiếp nhận hoàn tất, nàng tự nhiên hiểu được trước mắt là vật gì tồn tại, và nhiệm vụ của mình là gì.

“Cho nên nhiệm vụ của ta chính là tiến vào các thế giới, trở thành nữ chủ của thế giới đó, đem những nữ phụ người qua đường muốn thay thế vận mệnh nữ chủ đánh áp xuống, khiến cho nữ chủ thuận lợi hoàn thành nguyên bản cả đời huy hoàng?”

Hệ thống hào quang tựa hồ càng sáng hơn: “Không sai. Hiện giờ, không biết từ nơi nào có một đám nữ phụ người qua đường pháo hôi muốn chiếm lấy địa vị của nữ chủ. Không nghĩ tới, mỗi thế giới nhân vật chính đều phải thông qua điều luật thế giới công nhận, mạnh mẽ cướp đoạt vận mệnh nữ chủ, chỉ biết nhiều loạn điều luật thế giới, khiến cho các thế giới không ổn định. Trong khoảng thời gian ngắn nhìn không ra hậu quả, thời gian dài, trong các thế giới thường xuyên xảy ra thiên tai chỉ là nhẹ, nghiêm trọng là có khả năng toàn bộ thế giới sẽ sụp đổ.”

“Người Số một được tạo ra nhằm mục đích, chính là bảo vệ vận mệnh nữ chủ, duy trì ổn định thế giới.”

Nữ tử gật đầu, đột nhiên hỏi: “Trong đầu ta ký ức một đời kia, chính là sự thật?”

Trong ký ức, nàng đã trở thành một nữ tử tên là Cố Thịnh Nhân, vốn là một đời phú quý, cuối cùng lại bị một người từ bên ngoài cướp đi hết thảy, cuối cùng thê thảm chết đi.

Nàng tuy là tâm tính kiên nhẫn, nhưng nghĩ đến đây đều không ngăn được nội tâm phẫn hận cùng sát ý.

Hệ thống trả lời nói: “Đó là một thế giới hư ảo, ta chỉ là đem ý thức của ngươi đưa vào trên người nữ chủ Cố Thịnh Nhân, cùng nàng trải qua một đời. Ngươi là Cố Thịnh Nhân, cũng không phải là Cố Thịnh Nhân.”

Hệ thống nói: “Số một chỉ là một danh hiệu, ký chủ có thể tự mình chọn một tên.”

Nữ tử suy nghĩ một chút: “Tên Cố Thịnh Nhân này ta thực thích, liền lấy nó đi.”

Hệ thống trên người bạch quang chợt lóe: “Tốt, tin tức ta sở hữu đều đã truyền vào trong đầu ngươi, nếu không có vấn đề gì thì chúng ta có thể bắt đầu chấp hành nhiệm vụ.”

Số một, không, Cố Thịnh Nhân gật đầu, nàng cười có chút lãnh, như sương khói, so với nàng kia có thể nói là khuôn mặt hoàn mỹ, nhưng lại hiện ra một cổ điểm sắc bức người: “Đương nhiên không thành vấn đề. Vừa đúng lúc, đối với những người tâm tâm niệm niệm muốn xử lý nữ chủ thượng vị, ta cũng thực là tò mò.”

Sau khi có ký ức của “Cố Thịnh Nhân”, nàng vẫn là không thể tránh khỏi đã chịu ảnh hưởng, đối với những người từ ngoài đến có một loại bài xích cùng chán ghét từ tận đáy lòng.

Hệ thống không hiểu sao cảm thấy có chút lạnh, nó đột nhiên muốn vì những người sắp đối mặt với Cố Thịnh Nhân cầu may một chút.

Vị ký chủ này, giống như không dễ chọc a. Bất quá cũng là, do vị kia tự mình sáng tạo.....

“Chuẩn bị tiến vào thế giới, ba, hai, một.....”

Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy trước mắt một trận choáng váng, chợt mất đi ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (1)

“Quận chúa, nơi này gió lớn, thân thể ngài vừa mới khôi phục một ít, vẫn là để nô tỳ hầu hạ ngài trở về nghỉ ngơi?” Một tỷ nữ mặc thanh y ánh mắt thành khẩn nhìn nữ tử đang dựa vào lan can nhìn yên ương trong ao.

Nàng kia đang khoác một kiện áo khoác trắng như tuyết thêu hoa văn bạc bên trong cảm ấm để sưởi ấm, toàn thân mặc kín mít. Lúc này nghe được thanh âm chậm rãi quay đầu lại, áo khoác ma sát làm lộ ra cung trang đỏ thắm, theo động tác chảy xuống, phía trên làn váy thêu đại đóa phồn hoa phẳng phất nở ra rực rỡ.

Cố Thịnh Nhân nở nụ cười châm biếm, nàng ở chỗ này cũng không phải là vì trúng gió, mà là đợi nữ phụ trong chuyện xưa đến “Cáo tội.”

Không sai, bây giờ “Quận chúa” trong miệng tỷ nữ kia, chính là nhiệm vụ thứ nhất mà Cố Thịnh Nhân cần hoàn thành.

Vốn là nữ chủ Tướng Lệnh Trinh phụ thân là Đại tướng quân Chiến Thần của vương triều Thiên Khải, mẫu thân là muội muội duy nhất của hoàng đế Văn Thành Trường công chúa.

Là con chính thất nữ nhi duy nhất của hai người, Lang Hoa quận chúa Tướng Lệnh Trinh không chỉ có thân phận tôn quý, mà dung mạo hoa nhường nguyệt thẹn, là một mỹ nhân khó gặp. Hơn nữa từ nhỏ đã cùng Nhị hoàng tử do Hoàng hậu sinh ra định hôn sự, dựa theo cốt truyện phát triển, Nhị hoàng tử con chính thất sẽ làm hoàng đế, hiện giờ đã là Thái tử, Tướng Lệnh Trinh ngày sau cũng sẽ trở thành nữ nhân tôn quý nhất vương triều Thiên Khải.

Nhưng là Thái tử lại coi trọng thứ muội của nàng Tướng Văn Sam. Tướng Văn Sam là do một lần Đại tướng quân say rượu mà có, mẫu thân của nàng là tỷ nữ hầu hạ Đại tướng quân, sau khi phát hiện mình có thai thì lặng lẽ lừa gạt mọi người, thẳng đến khi Tướng Văn Sam được sinh ra. Sau khi phát hiện, Đại tướng quân tức giận, ban chết cho mẫu thân của Tướng Văn Sam, Trường công chúa thấy đứa trẻ vô tội đáng thương, khiến cho người trong phủ nhận nuôi dưỡng, làm một thứ nữ.

Nguyên bản Tướng Văn Sam nhất gan yếu ớt, sau khi cập kê thì bị Trường công chúa làm chủ gả cho một tiểu quan lại, cả đời bình yên. Nhưng là nữ xuyên qua không cam lòng cả đời bình thường, có ý định thông đồng với Nhị hoàng tử, hai người âm độ trần thương.

Cuối cùng, sau khi Thái tử đăng cơ, cổ kỹ quyền thế của Tướng gia, lấy lý do thất đức để phế đi chức vị Lang Hoa quận chúa, phái người ám sát Đại tướng quân, lại lấy tội danh mang toàn bộ tộc Tướng thị sung quân biên cương, ngay cả thân cô mẫu Văn Thành Trường công chúa, cũng bị giam cầm ở trong phủ công chúa, buồn bực mà chết.

Mà nữ chủ, cũng bị sủng phi Tướng Văn Sam nhục nhã bên trong, bất kham chịu nhục tự sát.

Cố Thịnh Nhân vừa mới biết được sự tình của nữ chủ thể giới này, trong đầu nháy mắt thất thần: Quá giống, Tướng Lệnh Trinh và “Cố Thịnh Nhân”, đồng dạng thân phận tôn quý, đồng dạng gặp gỡ lang quân lạnh nhạt, đồng dạng kết quả thể thâm.

Hệ thống cho biết nàng đáp án: “Lựa chọn thể giới này, là vì ta cố ý. Ngươi có được ký ức một đời của Cố Thịnh Nhân, lựa chọn thể giới thứ nhất vì ngươi tương đối quen thuộc cảnh tượng, hẳn là tương đối dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ.”

Cố Thịnh Nhân ngồi ở chỗ này, chính là đời nguyên nữ phụ Tướng Văn Sam “Cẩn cầu”.

Nguyên chủ Tướng Lệnh Trinh ba ngày trước ở hội chùa du ngoạn, không cẩn thận bị người đụng phải, ngã một cái đụng vào đầu mà hôn mê, tỉnh lại chính là Cố Thịnh Nhân.

Lúc ấy hội chùa đặc biệt nhiều người, Tướng Lệnh Trinh đến tốt cùng là như thế nào ngã cũng không ai biết, Trường công chúa tuy rằng tức giận, lại cũng chỉ đuổi một đám hạ nhân để trừ giận, cố tình vào lúc này Tướng Văn Sam đã xuyên qua chính mình ba ba chạy tới triển lãm “Tỷ muội tình thâm”.

Biết Tướng Lệnh Trinh té ngã đầu sỏ gây tội chính là Tướng Văn Sam Cố Thịnh Nhân tỏ vẻ, cái “Hảo ý” này, nàng tất nhiên phải hảo hảo hồi báo.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (2)

“Quận chúa, Nhị tiểu thư đến vấn an ngài.” Tỷ nữ Học Châu vẫn luôn canh giữ bên ngoài đình đến vào báo.

Cố Thịnh Nhân trầm nghĩ quả nhiên đã tới. Từ xa liền nhìn thấy một bóng dáng thướt tha màu trắng là lướt đi tới phía bên này.

Quả nhiên là một tiểu mỹ nhân. Cố Thịnh Nhân trầm khen.

Tướng Văn Sam này mảy liễu mắt hạnh, mặt phù dung, thần sắc yếu ớt, xác thật là nữ nhân dễ dàng khiến cho nam nhân triu mến.

So sánh với người đó, Tướng Lệnh Trinh mặc dù nhan sắc khuynh thành, dung mạo lại giống mẫu thân Văn Thành Trường đại chúa, mắt phượng gió mát, mặt mày đại khí, lại bởi vì thân phận tôn quý, từ nhỏ cảm tú nuôi dưỡng ra một thân nghiêm nghị khí thế không thể xâm phạm, rốt cuộc thiếu chút nhu nhược của nữ nhi.

Tướng Văn Sam kia còn chưa đi đến trước mặt Tướng Lệnh Trinh, trong mắt nước mắt liền rào rào rơi xuống, thấy vậy Tướng Lệnh Trinh cũng khen một cái.

“Muội muội đây là tới cấp tỷ tỷ bồi tội, ngày đó nếu ta cẩn thận một tí, hoặc là khuyên tỷ tỷ không nên đi đến địa phương đông người, có lẽ tỷ tỷ sẽ không chịu trách trở như vậy.” Tướng Văn Sam về mặt hối hận.

Cố Thịnh Nhân cười lạnh: Ý tứ này nghe qua là quan tâm, trên thực tế là ám chỉ Tướng Lệnh Trinh một mình nhất định phải tới địa phương đông người, bị ngã cũng không thể trách người khác.

Từ trước đến nay không có lừa làm sao có khối Tướng Văn Sam, hôm nay cố ý bày ra bộ dáng này, nghĩ đến là muốn cấp cho người nào đó xem đi.

Cố Thịnh Nhân mặt lạnh nhìn Tướng Văn Sam diễn trò, chỉ là ngồi bất động, cũng không mở miệng nói chuyện, không phải muốn diễn kịch sao? Ta sẽ khiến ngươi diễn đủ!

Nguyên bản Tướng Văn Sam cũng là tới làm bộ dáng, nào biết đâu rằng Tướng Lệnh Trinh thế nhưng thật sự liền không để ý tới nàng?

Tướng Văn Sam liếc mắt oán độc nhìn chằm chằm Tướng Lệnh Trinh, không cẩn thận ngắm tới kiện váy dài màu đỏ trên người kia, trong thời gian ngắn ghen ghét khó nhịn —— kia chính là công phẩm năm ấy lưu quang cảm, trừ bỏ Hoàng hậu Thái hậu trong cung có hai xấp, cũng chỉ có Trường công chúa được một xấp, giờ phút này liền mặc ở trên người Tướng Lệnh Trinh.

Nàng bộ dáng đều làm ra tới, tổng không thể bỏ dở nửa chừng, buộc phải ra sức xoa đôi mắt, hảo hảo đáng thương một đôi mắt bị sát đến đỏ bừng.

Đây chính là chứng thật đánh thật sung đỏ.

Lúc Tướng Văn Sam sắp hết kiên nhẫn, rốt cuộc người nàng chờ cũng tới.

“Đây là đã xảy ra sự tình gì?” Thanh âm của một nam tử truyền tới.

Chủ nhân của thanh âm đầu đội vắn tóc ngọc quan, trường bào màu trắng không nhiễm một hạt bụi, bên hông đeo ngọc thạch, bộ dáng quý công tử nhẹ nhàng.

Đây là vị hôn phu của Tướng Lệnh Trinh, trử quân Thiên Khai triều Cơ Diệp.

“Thái tử điện hạ.” Cổ Thịnh Nhân đứng dậy hành lễ.

Cơ Diệp vội vàng đưa tay nâng Cổ Thịnh Nhân dậy: “Biểu muội không cần đa lễ, ta và ngươi vốn là thân biểu huynh muội, lại có hôn ước trong người, thật sự không cần câu nệ như thế.”

Cơ Diệp đối với vị hôn thê biểu muội này thực hài lòng, xuất thân không nói, diện mạo càng là khó có được, trong hoàng thành ai không hâm mộ điểm phúc của trử quân?

“Vân Sam gặp qua biểu ca.” Tướng Vân Sam bên cạnh nhìn thấy Thái tử tiến vào ánh mắt đều không có nhìn tới mình, không khỏi âm thầm cắn răng, mềm mại đáng yêu nói.

Cơ Diệp lúc này mới chú ý tới Tướng Vân Sam ở một bên, hần ban đầu có chút không kiên nhẫn, xoay mặt nhìn thấy Tướng Vân Sam bộ dáng điềm đạm đáng yêu sắc mặt hòa hoãn xuống: “Ngươi là?”

Tướng Vân Sam dịu dàng hành lễ, cổ hơi cúi, lộ ra một đoạn da thịt nõn nà: “Thiếp thân chính là tiểu thư trong phủ Đại tướng quân, đứng hàng thứ hai.”

Tướng Vân Sam vốn là nhát như chuột, nhìn thấy Thái tử đều trốn rất xa, nơi nào có cho hần cơ hội nhìn thấy?

Thái tử nhú mày suy nghĩ một hồi lâu: “Nha, nguyên lai là con do tỳ nữ sinh của Đại tướng quân.”

Cổ Thịnh Nhân cười mỉm nhìn Tướng Vân Sam khuôn mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (3)

Cổ Thịnh Nhân biết, Tướng Vân Sam là từ dị thể đến, đối với thân phận thứ nữ này cực kỳ miễn cảm, nguyên cốt trong truyện sau khi nàng được đọc sủng lục cung liền xin hoàng đế sửa lại thân phận do người tôn quý sinh ra, dường như vậy, liền thực sự coi chính mình có thể cao hơn người một bậc.

Trong thế giới này nhiệm vụ của Cổ Thịnh Nhân là ngăn cản Tướng Lệnh Trinh vận mệnh bi thảm, làm nàng trở thành nữ nhân tôn quý nhất Thiên Khai triều.

Muốn làm được điều này, Tướng Vân Sam chính là tai họa ngầm lớn nhất không thể lưu.

Trước đó, Tướng Lệnh Trinh không ngại làm nàng niếm thử cảm giác bị người khinh bỉ, dù sao, trong cốt truyện, Tướng Lệnh Trinh chính là bị nàng nhục nhã tụt sát.

Tướng Vân Sam tay giấu sau tay áo đều bị móng tay véo ra tơ máu, trên mặt lại là dịu dàng rơi lệ: “Vân Sam tự biết thân phận ê tiện, không thể cùng Thái tử kết giao, chỉ là Vân Sam ngưỡng mộ uy danh của Thái tử biểu ca, nhất thời cảm lòng không đậu, nếu là có chỗ thất lễ, thỉnh Thái tử biểu ca thứ tội.”

Nói xong, cúi đầu che mặt liền tính toán rồi đi.

Thái tử xưa nay là người thương hương tiếc ngọc, nào chịu nổi mỹ nhân rơi lệ? Huống chi, Tướng Vân Sam lại là một người phong tư không tầm thường, mỹ nhân tâm tư lại là hướng về mình.

Thái tử chỉ cảm thấy lòng tự trọng của nam nhân được thỏa mãn.

Hần vội vàng ngăn cản Tướng Vân Sam, một phen liền mang người giữ lại.

Cổ Thịnh Nhân ở một bên nhìn trò khôi hài này, trong lòng nghĩ một bao cò như vậy như thế nào lại có thể lên làm trử quân?

Nếu nhiệm vụ của mình là lên làm nữ nhân tôn quý nhất Thiên Khai triều, như vậy, vì không làm cho chính mình quá ghê tởm, vị trí nam nhân tôn quý nhất kia, vẫn là tìm người hoán đổi thì mới hảo.

Bên kia Thái tử hỏi Tướng Vân Sam lúc trước là đang làm gì, Tướng Vân Sam nhân cơ hội đem sự tình nói ra.

Quả nhiên Thái tử lập tức liền mang ánh mắt không tán đồng nhìn về phía Cổ Thịnh Nhân: “Biểu muội, chuyện ngươi té ngã cũng không phải là sai lầm

của Văn Sam, nàng tâm tư lương thiện, cũng tự mình đến đây xin lỗi, người cần gì phải tính toán chi li?”

Cố Thịnh Nhân chán ghét nhìn Thái tử thấy mỹ nhân liền không có nguyên tắc nam nhân, “Cố Thịnh Nhân” chính là bởi vì gặp gỡ nam nhân như vậy, mới rơi vào kết cục thê lương như vậy.

Nàng lười nhác nhìn móng tay đã được cắt sửa tỉ mỉ nhẵn bóng, mở miệng nói: “Lời này của Thái tử điện hạ đúng là kỳ quái, ta bắt quá là ngồi ở chỗ này ngắm phong cảnh, thứ mười ngay cả quy củ cũng bỏ liền chạy tới khóc lóc kể lể một hồi. Ta vừa mới từ hôn mê tỉnh lại, đầu óc không khỏi mơ hồ, chính là hoàn toàn không hiểu được đây là muốn làm cái gì.”

Nàng liếc mắt nhìn Tướng Văn Sam một cái: “Bắt quá nhìn thấy Thái tử điện hạ ngài tới đây, ta lại có điểm hiểu rõ.”

Nàng không nghĩ lại nhìn thấy đôi nam nữ này, một tay đơn giản đỡ cái trán “Ai ư” một tiếng, tỷ nữ Học Châu và Lâm Lang vẫn luôn canh giữ bên cạnh lập tức về mặt khăn trương đi tới.

“Quận chúa, thân thể là không khỏe?” Học Châu hỏi.

Cố Thịnh Nhân gật đầu: “Nửa ngày ngồi ở đây gió thổi, ta thật là có chút đau đầu, các người đỡ ta về nghỉ ngơi đi.”

Nói xong nàng hướng tới hai người ra hiệu, hai tỷ nữ liền đỡ rời đi.

Cơ Diệp nhìn sắc mặt nàng có chút tái nhợt, so với ngày thường nghiêm nghị, lại có một phần nhu nhược, nhưng thật ra chính là thêm một cỗ phong tình. Trong lòng hần vừa động, liền đi theo phía sau.

Thình lình bên cạnh truyền đến “Ai ư” một tiếng thét kinh hãi, hần quay đầu lại, thuận tiện ôm eo ngọc ôn hương trong lòng.

Cố Thịnh Nhân nghe thấy động tĩnh phía sau, khỏe môi nâng lên một nụ cười trào phúng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Mười (4)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Quận chúa, hôm nay Thái tử điện hạ làm vậy thật là quá đáng!” Trở lại bên trong phòng ngủ, Lâm Lang thẳng thắn tức giận bắt bình mở miệng.

“Quận chúa ngài mới là vị hôn thê của Thái tử, hần cư nhiên lại thiên vị người kia?” Đại nha hoàn của Tướng Lệnh Trình đều là do Văn Thành Trưởng công chúa tự mình lựa chọn tìm người giáo dưỡng, tự nhiên đối với Tướng Văn Sam con của nô tỳ đi bên cạnh chủ tử sinh hạ không có hảo cảm.

“Nhị tiểu thư ngày thường nhìn yên tĩnh, không nghĩ tới thế nhưng lại là thâm tàng bất lậu.” Học Châu một bên cũng mở miệng nói.

Cố Thịnh Nhân mặc cho các nàng nói, cuối cùng chỉ nói một câu: “Ta ở nơi này liền thôi, ở bên ngoài, lời này trăm nghìn lần không được nhắc tới.”

Học Châu và Lâm Lang nhìn thần sắc của Cố Thịnh Nhân, xác định nàng không có bị sự tình mới vừa rồi ảnh hưởng đến, lúc này mới yên lòng, cười hi hi trả lời: “Ngài yên tâm, chúng ta ở bên ngoài tự biết nặng nhẹ.”

Cố Thịnh Nhân nằm xuống, bên ngoài Học Châu săn sóc buồng màn, lui xuống, trong phòng nhất thời an tĩnh.

“Hệ thống.” Cố Thịnh Nhân ở trong lòng yên lặng kêu một tiếng.

“Ký chủ có nhu cầu gì?” Thân ảnh hệ thống xuất hiện trước mắt Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân hỏi: “Nhiệm vụ của ta là làm Tướng Lệnh Trình kéo dài vận mệnh, trở thành nữ nhân tôn quý nhất vương triều. Vậy, Tướng gia liền không thể sụp đổ, lấy tính tình của trừ quân hiện tại, muốn bảo trụ Tướng gia, phương thức tốt nhất chính là dựa vào thế lực của Tướng gia, một lần nữa nâng lên một trừ quân. Như vậy, có được xem như nhiều loạn trật tự thế giới?”

Hệ thống trên người bạch quang lóe một hồi, Cố Thịnh Nhân mới nghe được nó trả lời: “Phương pháp này có khả năng thực hiện, thế giới này chỉ có mệnh định nữ chủ, cũng không có mệnh định nam chủ, ký chủ chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ, quá trình tùy ý phát huy.”

Được hệ thống trả lời Cố Thịnh Nhân bắt đầu an tâm, yên lặng tự hỏi hoàng đế có vị hoàng tử nào khác tương đối dễ dàng lên thượng vị.

Tam hoàng tử do Thực phi sinh ra, dựa vào Quốc công phủ, sau này dù đăng cơ, Tướng gia sợ là cũng bị bỏ quên không có gì hảo; Lục hoàng tử trời sinh ngu dốt, vẫn không được võ không xong, không triển vọng; Thất hoàng tử thân có tàn tật, cùng đại vị vô duyên; còn lại hoàng tử tuổi còn quá

nhỏ.....

Cố Thịnh Nhân có chút buồn rầu, tính toán một lượt, thế nhưng lại không có người nào phù hợp yêu cầu.

Từ từ! Cố Thịnh Nhân hai mắt sáng ngời. Nàng như thế nào lại quên mất vị kia?

Luận tên danh chính ngôn thuận, vị nào so với Đại hoàng tử hợp lý hơn.

Giải quyết nghi hoặc trong lòng Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy trong lòng buồn lòng, phần đầu ần ần làm đau. Cuối cùng vẫn là mới khỏi bệnh không lâu, nàng thực mau liền nặng nề ngủ.

Văn Thành Trưởng công chúa ngồi trên ghế tựa, nàng thoát nhìn tuổi ước chừng ba mươi, bảo dưỡng cực hảo, mắt phượng không giận tự uy, khuôn mặt tươi cười lúc này lạnh như băng.

Trên mặt đất có một người đang quỳ hồi báo sự tình phát sinh trong đình ngày hôm nay.

“Ngày thường thấy nàng thành thành thật thật, không ngờ tới mới rời mắt đi. Nhưng lại cùng nữ nhân sinh ra nàng giống nhau, quen cái là như cá gặp nước!”

Đội đến buổi tối, Trưởng công chúa và Đại tướng quân nói chuyện này.

Trưởng công chúa và Đại tướng quân tình cảm phu thê cực hảo, những năm gần đây, trong phủ cũng không có thị thiếp thông phòng, duy nhất chính là chuyện xấu Tướng Văn Sam.

Không ngoài dự kiến, nghe nói về sự việc này Đại tướng quân lập tức liền nổi giận, Tướng Lệnh Trinh là hài tử duy nhất của hắn và Văn Thành, từ trước đến nay hắn đều là bảo bối trong lòng, là viên ngọc trai trên tay.

“Ta hiện tại thực không yên tâm gả A Trinh cho Thái tử, tính tình này của Thái tử, tương lai A Trinh tất sẽ chịu nhiều ủy khuất.” Văn Thành Trưởng công chúa nói.

Đại tướng quân trầm chấp nhận, nguyên bản phu thê bọn họ không vui khi A Trinh gả vào hoàng gia, hôn sự giữa Thái tử và A Trinh, chính là do Hoàng hậu ở lúc A Trinh sinh ra mở miệng định, cũng không thực tế hạ ý chỉ, hiện giờ ngẫm lại, vừa lúc có thể viết tấu.

Cố Thịnh Nhân không biết là, nàng bên này còn chưa nghĩ ra cách, bên kia nẫu thân và phụ thân đã thương lượng muốn nàng cùng Thái tử hủy bỏ hôn sự như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (5)

Tướng Lệnh Trinh ngồi ở trong xe ngựa, thân hình hơi hơi lay động hướng tới khe hở trong xe nhìn ra bên ngoài.

Văn Thành Trưởng công chúa hết lòng tin theo Phật môn, lúc này nữ nhi bị đại nạn, trong lòng nàng trước sau đều có khúc mắc, lần này thừa dịp Tướng Lệnh Trinh thân mình rất tốt, nàng lập tức liền mang nữ nhi đi chùa miếu nổi tiếng nhất ở Thiên Khai triều —— chùa Tiềm Long cung phụng hương khói.

Cố Thịnh Nhân tự nhiên vui, chùa Tiềm Long phong cảnh cực hảo, ngày thường dù cho không có việc gì, cũng có thể du ngoạn một phen. Huống chi, lúc này đây. Cố Thịnh Nhân chính là muốn tới Tiềm Long chùa gặp vị kia trong truyền thuyết một lần.

Tướng Văn Sam đi theo phía sau xe, cũng không biết nàng dùng phương pháp gì, thế nhưng thuyết phục được Văn Thành Trưởng công chúa xưa nay không quan tâm nàng, đi theo hai người cùng nhau tiến đến chùa Tiềm Long.

Tướng Văn Sam tự nhiên có mục đích của chính mình, trong nguyên tác Thái tử cùng Tướng Lệnh Trinh đúng là tại chùa Tiềm Long ước hẹn, nàng hiện giờ thật vất vả mới đoạt được một tia hảo cảm của Thái tử, tuyệt không để Tướng Lệnh Trinh có cơ hội tiếp cận Thái tử điện hạ.

Ngón trỏ chạm đến một chút lạnh lẽo, Tướng Văn Sam sờ đến trong tay áo một bình ngọc bóng loáng, khóe miệng gợi lên một ý cười.

Tướng Lệnh Trinh đi theo Văn Thành Trưởng công chúa lạy Phật tổ lúc sau, liền lấy lý do không khí thoáng đãng, báo cho Văn Thành Trưởng công chúa, mang theo hai tỷ nữ Hộc Châu và Lâm Lang đi về phía sau núi.

Nàng biết rõ cốt truyện trong thế giới này, tự nhiên trong chùa Tiềm Long này có một vị thanh tu cư sĩ thân phận khó lường ở —— do Hoàng hậu đầu tiên của Hoàng đế sinh ra, chân chính là một hoàng tử, Cơ Ngọc.

Luận thân phận, không còn có vị Hoàng tử nào có thể so sánh được với Cơ Ngọc tôn quý.

Chẳng qua Cơ Ngọc mới sinh ra không lâu, Hoàng hậu liền bệnh mất, bởi vậy Hoàng đế cho rằng người này khác người thân, cho nên không thích, Cơ Ngọc ở trong cung đến mười tuổi, đã bị hoàng đế lấy lý do “Thay trầm vi thiên hạ thương sinh cầu phúc”, trục xuất tới chùa Tiềm Long.

Nguyên cốt truyện bên trong, vị hoàng tử này xuất hiện ở cảnh tượng là quá ít, hẳn liền thật sự giống như một vị thanh tu cư sĩ, tại chùa Tiềm Long an tĩnh qua cả đời.

Cố Thịnh Nhân phân phó Học Châu và Lâm Lang ở phía sau xa xa đi theo, chính mình chậm rãi thưởng thức cảnh trí của hậu viện chùa miếu này.

Nàng mặc dù có ký ức một đời của Cố Thịnh Nhân, nhưng lại nói tiếp, chỉ có thể coi là làm một quần chúng, Cố Thịnh Nhân trải qua kinh nghiệm, nhìn xem đồ vật, nàng cũng chưa từng chân chính cảm thụ qua. Cảnh sắc sau núi chùa Tiềm Long này quả mức mê người, Cố Thịnh Nhân nhất thời có chút thất thần.

Học Châu cùng Lâm Lang đứng xa xa nhìn quận chúa nhà mình như là so với trước quá không giống nhau, ở đây ngừng một chút, chỗ kia liếc mắt một cái, cũng chỉ coi như là quận chúa buồn bực quá lâu, khó có được một chuyển ra cửa, cho nên so với ngày thường phá lệ hưng phấn.

Cố Thịnh Nhân hiểu kỳ tò mò, lại không có quên nhiệm vụ của chính mình, nàng chậm rãi hướng tới mục đích phương hướng mà đi.

Nàng nhớ rõ, tiểu viện Cơ Ngọc, đúng là ở sau núi ẩn nấp bên trong một mảnh rừng trúc.

Càng đi vào bên trong, bốn phía càng thêm yên tĩnh, Cố Thịnh Nhân có thể nghe được đến gió nhẹ gọi lên thanh âm trúc điệp bốn phía, cùng tiếng bước chân của chính mình.

Lâm Lang giặt nhẹ tay áo của Học Châu: “Học Châu tỷ tỷ, nếu không chúng ta khuyên quận chúa trở về đi? Nơi này quá an tĩnh.”

Học Châu nhìn Cố Thịnh Nhân đằng trước bộ dáng rõ ràng hứng thú bưng bưng, hơi hơi lắc đầu: “Khó có khi quận chúa cao hứng như vậy, chúng ta liền không cần làm mất hứng. Chùa Tiềm Long này chính là trọng địa của Phật môn, sẽ không có bọn đạo chích dám đến quấy rối.”

Cố Thịnh Nhân di chuyển trong rừng trúc này, trong lòng thật ra có chút tò mò: Người có thể ở tại địa phương này suốt mười mấy năm, sẽ là bộ dáng gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (6)

Cố Thịnh Nhân rút cuộc cũng gặp được tiểu viện được giấu ở trong rừng trúc —— nói đúng ra, hẳn phải gọi là một gian trúc lâu.

Cố Thịnh Nhân nhìn xung quanh một vòng, cũng không có nhìn thấy bóng người, nghĩ rằng Cơ Ngọc không phải ở trong trúc lâu này mà chính là ở địa phương khác. Hoàng đế tuy rằng không có cấm đi lại của vị trưởng tử này, nhưng cũng làm hẳn không được rời khỏi chùa Tiềm Long nửa bước, cũng coi như là một khoanh tròn phạm vi sinh sống.

“Vị tiểu thư này, hữu lễ.” Cố Thịnh Nhân ngẩng người, một âm thanh trong trẻo từ phía sau nàng truyền tới.

Nàng hơi quay đầu, nhìn thấy người tới trong nháy mắt, đôi mắt mở to hết cỡ.

Người nam nhân này, lớn lên thật sự là.....

Cố Thịnh Nhân không biết hình dung như thế nào, có lẽ là do nhiều năm sinh hoạt ở chùa miếu, vị trưởng tử của Hoàng đế này thoát nhìn quả thực không giống như là người trong thế tục.

Cơ Ngọc chỉ là thanh tu cư sĩ, cũng không cần quy y, hẳn một đầu tóc dài được buộc bởi cây thanh sắc, trên người một thân trường sam màu xanh không hề có trang sức, trên xiêm y kia không có nửa điểm hoa văn, lại gọi người cảm thấy, bất kỳ viên ngọc thạch hoa phục gì, đều thua kém một thân này, càng thêm thích hợp hẳn.

Hắn đứng ở trước mặt Cố Thịnh Nhân, trong tay cầm một nhánh hoa đào vừa mới gầy, mang theo ý cười ảm áp cúi đầu thăm hỏi nàng:

“Tiểu thư, hữu lễ.”

Cố Thịnh Nhân hoảng hốt nhớ tới chuyện cười xưa của Phật tổ, nụ cười này của Cơ Ngọc, có cảm giác thoát tục cách biệt hồng trần.

Nàng khôi phục lại tinh thần, cười cúi người: “Ta cùng người nhà tới chùa Tiềm Long này tạ lễ thần, đi xung quanh hóng gió liền bị cảnh đẹp trong núi này

hấp dẫn, bất tri bất giác đi đến nơi này, lại cảm thấy mệt mỏi, không biết có được hay không hưởng cơ sở một ly trà thanh lọc?”

Cơ Ngọc và Cơ Diệp diện mạo có ba phần tương tự, đây cũng là nguyên do Cố Thịnh Nhân có thể liếc mắt một cái nhận ra Cơ Ngọc.

Nghe Cố Thịnh Nhân nói xong, Cơ Ngọc ngốc lẳng, tiện đà cười cười: “Tiểu thư mời đi theo ta.”

Hắn dẫn Cố Thịnh Nhân hướng về phía trúc lâu đi qua, Cố Thịnh Nhân đi vào mới phát hiện trúc lâu này cư nhiên còn dẫn tới một tiểu viện độc lập, ở trên dựng một chỗ che nắng, nhưng thật ra là một nơi vô cùng hứng thú.

Hộc Châu cùng Lâm Lang lúc này đã chạy tới bên người Cố Thịnh Nhân.

Cơ Ngọc mời Cố Thịnh Nhân ngồi xuống, chính mình vào cửa.

Chờ đến thời điểm hắn ra, trên tay đã bùng lên một ly nước trà.

Cố Thịnh Nhân nói một tiếng cảm tạ, giờ tay nhận lấy.

“Tiểu thư!” Hộc Châu nhỏ giọng nhắc nhở nàng, đồ vật này lai lịch không rõ, cũng không thể tùy tiện uống.

Cố Thịnh Nhân không thèm để ý cười cười, nâng chung trà lên uống một ngụm.

“Đi?” Cố Thịnh Nhân kinh ngạc cảm thán, “Hảo trà!”

Cơ Ngọc hơi mỉm cười: “Bất quá là tài nghệ bình thường, đảm đương không nổi một tiếng khen của tiểu thư.”

Cố Thịnh Nhân trầm nghĩ không như vậy ta như thế nào còn có thể cùng người giao lưu đâu?

Vì thế, Cố Thịnh Nhân mượn trà đạo này bắt đầu cùng Cơ Ngọc hàn huyên lên.

Ngoài ý muốn, hai người tương đương hợp ý. Nguyên bản Cố Thịnh Nhân chỉ là mang theo mục đích tiếp cận Cơ Ngọc, chính là một hồi nói chuyện phiếm, lại phát hiện Cơ Ngọc thế nhưng ở rất nhiều sự tình, đều cùng chính mình có quan điểm tương tự, cái này làm cho nàng thực ngạc nhiên.

Bất tri bất giác, hai người thế nhưng đàm luận hơn nửa canh giờ.

Chờ đến thời điểm nghỉ ngơi, Hộc Châu nhỏ giọng nhắc nhở Cố Thịnh Nhân cần phải trở về, Cố Thịnh Nhân hai mắt sáng lấp lánh, ý nghĩ cũng chưa hết nhìn Cơ Ngọc: “Nhân sinh khó gặp được một tri kỷ, hôm nay nhìn thấy cư sĩ, thật sự là chuyện may mắn của cuộc đời.”

Cơ Ngọc cũng cảm thấy cảm xúc tăng vọt, lại chỉ là đối với nàng nói: “Trúc lâu này là chỗ hẻo lánh, ta dẫn các người đi ra?”

Chủ tớ ba người Cố Thịnh Nhân đi theo Cơ Ngọc, ở thời điểm đi qua một mảnh rừng rậm, lại thỉnh thoảng nghe được một trận thanh âm kỳ quái.

Thanh âm kia đứt quãng, thỉnh thoảng hỗn loạn một tia mềm mại đáng yêu nghe được Hộc Châu và Lâm Lang cùng đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (7)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cố Thịnh Nhân ngay từ đầu mặt có chút đỏ, dù cho tự mình không có trải qua, nhưng người ở đây cũng đều biết thanh âm này ý nghĩa là gì.

Nhưng thực mau, Cố Thịnh Nhân sắc mặt liền tái nhợt: Nàng nghe, hai thanh âm này, thế nhưng cực kỳ quen tai!

Lập tức nàng bất chấp ngượng ngùng, hướng phương hướng kia nhìn thoáng qua, một liếc mắt cái này, khiến cho sắc mặt nàng càng trắng bệch: Áo váy kia lộ ra nửa, vai ngọc hơi lộ ra, gương mặt nữ tử ái tình, là thứ muội Tửng Vân Sam của mình, mà chính nam nhân cúi người ở trên người nàng làm động tác, chính là trừ quân Cơ Diệp cùng mình có hôn ước!

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân, nữ tử trước mắt giống như đã chịu đả kích rất lớn, thần sắc thê lương, thân hình lung lay sắp ngã.

Trong lòng hắn không chịu không chế nảy lên một cỗ thương tiếc, lập tức không màng lễ giáo nâng nàng: “Hai người này người nhận thức?”

Không biết có phải ảo giác hay không, Cố Thịnh Nhân cảm thấy trên người Cơ Ngọc, có một cỗ ẩn ẩn mùi hương hoa sen. Mùa này, cũng không phải là

thời điểm hoa sen nở ra.

Nghe được Cơ Ngọc hỏi chuyện, Cố Thịnh Nhân chỉ là cắn chặt môi, khề lắc đầu.

Thấy vậy, Cơ Ngọc cũng không hỏi nhiều, nhìn về phía sau hai nữ tỳ kia cũng là vẻ mặt khiếp sợ, mấy người lặng lẽ đi ra ngoài.

Mấy người trầm mặc đi tới, Cơ Ngọc một đường dẫn người đưa đến sau núi.

Lúc này thần sắc của Cố Thịnh Nhân đã khôi phục bình tĩnh, nàng hướng về phía Cơ Ngọc hành lễ: “Đa tạ cư sĩ.”

Cơ Ngọc xem thần sắc nàng tuy rằng bình tĩnh, ánh mắt lại có chút mơ hồ bất định, biết nàng giờ phút này tâm thần tất nhiên có chút hoảng hốt, cũng không nhiều lời, mấy người nói vài câu liền vĩnh biệt.

Trở lại bên trong trúc lâu, Cơ Ngọc đóng cửa lại, trên mặt biểu tình lập tức thay đổi.

Hắn ngũ quan cực hảo, ngày thường đều là một biểu tình cùng thế gian vô tranh đậm nhiên, người cảm thấy hắn đúng là thần tiên trên núi ăn com đậm bạc, nhưng là giờ phút này, nụ cười từ bi bao dung kia biến mất, một đôi mắt ôn nhuận thế nhưng để lộ ra cảm giác lạnh thấu xương.

“Nhất Tra đi thăm dò, hôm nay nữ tử tới là người nào? Còn có, nữ nhân cùng nhị hoàng đệ kia của ta tăng tị với nhau lại là người nào.” Hắn thanh âm lạnh mà cứng rắn, không mang theo một tia cảm tình.

Trong một góc vang lên một tiếng “Dạ”, sau đó thoáng một trận thanh phong như phát quá, trong trúc lâu hoàn toàn quay về yên lặng.

Cơ Ngọc cấp chính mình đổ một ly trà, ngồi ở trên ghế tựa chậm rãi uống.

Hắn nhớ tới nữ tử ban ngày gặp gỡ.

Kỳ thật khi Cố Thịnh Nhân đi vào trúc lâu, hắn liền phát hiện nàng, cũng bị cặp mắt kia của nàng hấp dẫn.

Cũng không phải ra vẻ đơn thuần không rành thế sự, bên trong cặp mắt kia để lộ ra, chân chính là đối với toàn bộ sự vật tò mò.

Hắn nhìn nàng một người bởi vì nhìn đến một gốc cây diện mạo kỳ quái mà kinh ngạc cảm thán, bị một con sâu nhỏ trong bụi hoa đột nhiên nhảy ra dọa nhảy dựng, tiện đà lại rất có hứng thú quan sát nó, đương nhiên điều đó đều là Cơ Ngọc từ trong ánh mắt nàng nhìn thấy, Cố Thịnh Nhân từ đầu đến cuối, hành vi đều không có nửa phần khác người, thậm chí trên mặt, đều vẫn luôn duy trì hoàn mỹ dung nhan quý nữ hào môn.

Đúng là đối lập, làm Cơ Ngọc sinh ra hứng thú. Đương nhiên, hắn cũng không biết, loại hiện tượng này, ở một thế giới xa xôi khác, có một loại xưng hô, gọi là tương phản.

Hắn thiên tính lạnh nhạt, lại bị phụ thân tự mình ném tới loại địa phương này một mình sinh hoạt mười mấy năm, đã sớm dưỡng thành một người lạnh nhạt, rất ít có người hoặc sự vật có thể ở trong lòng hắn làm nổi lên hứng thú.

Cố Thịnh Nhân, là một người trong đó.

Chỉ là, xem phản ứng hôm nay của nàng, tựa hồ cùng Nhị đệ kia của mình, có chút quan hệ. Cơ Ngọc nhăn mày lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (8)

Chủ tớ ba người Cố Thịnh Nhân biểu tình đều hoảng hốt.

“Quận chúa?” Học Châu có chút lo lắng nhìn Cố Thịnh Nhân. Quận chúa nhà mình cùng trữ quân có hôn ước, tuy rằng ngoại nhân cũng không biết, nhưng các nàng từ nhỏ đã bên người phụng dưỡng quận chúa đều rất rõ ràng, hôm nay hành vi của trữ quân cùng Tướng Vân Sam, quả thực trắng trợn quăng một cái tát ở trên mặt Tướng Lệnh Trinh.

Cố Thịnh Nhân trên mặt vẫn như cũ có chút tái nhợt, lấy tính tình của nguyên chủ Tướng Lệnh Trinh, phát hiện loại chuyện này tất nhiên sẽ không báo cho phụ mẫu, thậm chí còn sẽ ra lệnh tỳ nữ của mình không được phép đem việc này tiết lộ ra ngoài.

Nàng Cố Thịnh Nhân mới không muốn làm như vậy! Hà tất phải tiện nghi cho đôi câu nam nữ kia!

Văn Thành Trường công chúa liếc mắt một cái liền nhìn ra nữ nhi bảo bối trở về sắc mặt không đúng.

“A Trinh, làm sao vậy? Ở bên ngoài gặp sự tình không vui?” Văn Thành Trường công chúa về mặt đau lòng.

Tướng Lệnh Trinh nhìn thấy mẫu thân, lúc trước kiệt lực ần ần cảm xúc nháy mắt bùng nổ, trực tiếp bỏ nhào vào trong lòng ngực Văn Thành Trường công chúa òa khóc.

Văn Thành Trường công chúa lập tức luống cuống, nàng ở bên ngoài luôn luôn cao quý đoan trang không thể tiếp cận, đối với nữ nhi duy nhất Tướng Lệnh Trinh này lại là đau đến tận xương tủy, quả thực chính là viên ngọc trong tay. Huống hồ A Trinh luôn luôn là cảm xúc nội liễm, nào có khi nào từng gào khóc như vậy?

Chỉ là mặc cho nàng đổ như thế nào, Cố Thịnh Nhân cũng chỉ cố khóc, như thế nào cũng không chịu nói.

Cố Thịnh Nhân đương nhiên sẽ không nói, nàng biểu hiện càng ủy khuất, Văn Thành Trường công chúa lửa giận sẽ càng lớn. Tuy rằng như vậy ần ần có chút lợi dụng tâm ái nữ của Văn Thành Trường công chúa, chính là nghĩ đến nguyên chủ Tướng Lệnh Trinh cùng với vận mệnh Tướng gia, Cố Thịnh Nhân chỉ có thể cưỡng bách chính mình hạ tâm ngoan tới.

“Hai người các ngươi hôm nay là cùng quân chúa đi ra ngoài, đến tốt cùng gặp gỡ sự tình gì!” Văn Thành Trường công chúa ánh mắt sắc như kiếm bắn về phía hai người Học Châu cùng Lâm Lang.

Học Châu cùng Lâm Lang tự nhiên không dám dấu diếm, nom nớp lo sợ quỳ trên mặt đất, đem sự tình hôm nay gặp được Nhị hoàng tử cùng Nhị tiểu thư cầu thả nói ra.

“Hỗn trưởng!” Văn Thành Trường công chúa nói những lời này cũng không biết là mắng Nhị hoàng tử hay là mắng Tướng Văn Sam, “Quả thực..... Quả thực là khinh người quá đáng!”

Nàng ngần lẩn không nghĩ tới, liền tại Phật môn nơi thanh tịnh này, ngay phía dưới mí mắt của mình. Hai người thế nhưng lại làm ra loại việc ác tha này.

“A Trinh.” Văn Thành Trường công chúa nhẹ nhàng mang Cố Thịnh Nhân chôn ở trong lòng ngực mình kéo ra.

“Ngươi nói cho mẫu thân nghe, ngươi đến tốt cùng có thích Nhị hoàng tử hay không?”

Cố Thịnh Nhân sững sốt một hồi lâu, ánh mắt mê mang hồng hồng cùng mũi hồng hồng có vẻ đáng thương, nàng lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Ta cũng không biết.”

Nguyên thân Tướng Lệnh Trinh tự nhiên là thích, nhưng kia cũng là sau khi đại hôn, hiện giờ Tướng Lệnh Trinh, cảm tình đối với Nhị hoàng tử, còn dừng lại ở hảo cảm mong lung. Đổi lại là Cố Thịnh Nhân, càng thêm không có khả năng đối loại tra nam này có hảo cảm gì.

Thấy bộ dáng này của nàng, Văn Thành Trường công chúa ngược lại yên lòng.

Bộ dáng này của nữ nhi, rõ ràng chính là còn chưa có động tình, hôm nay ủy khuất như vậy, phỏng chừng cũng bắt quá là cảm thấy hành vi Nhị hoàng tử làm tổn thương thể diện của mình mà thôi.

Nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, này liền dễ làm nhiều chuyện. Nếu như A Trinh thật sự đối với Nhị hoàng tử động tình, nàng ngược lại một phen sức lực mới có thể khuyên nhủ nữ nhi, bất luận như thế nào, loại người như Nhị hoàng tử này, trăm triệu lần không phải là lang quân tốt.

Nàng đứng dậy, phân phó tỷ nữ mang nước ấm lên, xoay người đối với Cố Thịnh Nhân nói: “A Trinh, nhìn mẫu thân.”

Cố Thịnh Nhân có chút nghi hoặc nhìn qua.

“Ngươi là đại nữ nhi của Trường công chúa, là đích nữ duy nhất của Đại tướng quân, được Thánh Thượng phong làm Lang Hoa quận chúa.” Văn Thành Trường công chúa về mặt kiêu ngạo nhìn nàng, “Bất luận vào thời điểm gì ngươi đều có thể cao ngạo ngẩng đầu lên, Nhị hoàng tử cùng Tướng Văn Sam kia, không xứng để ngươi rơi lệ!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (9)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cùng lúc đó, một phần tư liệu điều tra cũng ở trước mặt Cơ Ngọc.

Cơ Ngọc trước cầm lấy một phần tư liệu về Cố Thịnh Nhân kia.

“Nguyên lai nàng tên Tường Lệnh Trinh, là nữ nhi của Văn Thành cô mẫu.” Tường Lệnh Trinh, Cơ Ngọc đem tên này nhắc mãi mấy lần.

Hắn từ khi bị “Trục xuất” đến chùa Tiềm Long này, những người tôn thất đó một đám đối với mình e sợ tránh còn không kịp, Văn Thành Trường công chúa là có chút quan tâm đến hắn.

Đối với vị trưởng bối này, Cơ Ngọc trong lòng vẫn luôn có chút cảm kích.

“Àn?” Cơ Ngọc nhìn đến một hàng tự trước mắt.

“Từ nhỏ cùng Nhị hoàng tử định ra hôn ước?” Cơ Ngọc không khỏi nhớ tới cảnh người kia trong rừng chơi đùa nữ tử, Cơ Diệp loại người này, thật sự là đáng tiếc.

Bất quá, nếu chính mình nổi lên tâm tư, hôn ước này, nhất định là không có khả năng.

Cơ Ngọc lại giơ tay cầm lấy một phần tư liệu khác, là về Tường Vân Sam.

“Thứ yêu nghiệt do tỳ nữ sinh ra, quyến rũ hôn phu của tỷ tỷ mình?” Cơ Ngọc trong tay dùng sức, một phần tư liệu về Tường Vân Sam kia phảng phất bị một lực phiến phiến dập nát thành mảnh vụn.

“Nếu đã muốn bỏ lên trên giường Nhị đệ của ta như vậy, ta sẽ giúp ngươi.” Cơ Ngọc cười đến có chút ý vị thâm trường.

Hắn hướng tới chỗ tối vỗ vỗ tay, một bóng dáng màu đen từ trong một góc hiện thân, quỳ gối trước mặt Cơ Ngọc.

“Thay ta đi làm một việc.....”

Văn Thành Trường công chúa từ chùa Tiềm Long trở về, liền lập tức đi vào trong phòng Đại tướng quân.

“Thế nhưng có việc này?” Đại tướng quân vừa kinh ngạc vừa tức giận. Đối với nữ nhi Tường Vân Sam này, hắn là không có ấn tượng gì, năm đó hắn cùng Văn Thành lưỡng tình tương duyệt, mẫu thân của Tường Vân Sam nhân lúc hắn say rượu bỏ lên giường, xong việc, tuy rằng Văn Thành Trường công chúa tỏ vẻ không so đo, hắn nhưng vẫn cảm thấy thê tử thua thiệt, đối với Tường Vân Sam, thật sự không yêu thích nổi.

“Nghe nữ! Ta muốn thỉnh gia pháp!” Đại tướng quân tức giận không thể kiềm được.

“Chờ một chút.” Văn Thành Trường công chúa ngăn cản cơn tức giận của Đại tướng quân, “Khiến trách Tường Vân Sam bất quá là việc nhỏ, hiện tại việc cấp bách, là như thế nào hủy bỏ hôn sự của A Trinh cùng Thái tử. A Trinh lập tức liền phải cập kê, đến lúc đó vạn nhất bị Hoàng hậu hạ chỉ từ hôn liền trở tay không kịp, ta nhưng không muốn A Trinh gả cho vị hôn phu cùng thứ muối tang tị với nhau!”

“Ngươi nói đúng.” Đại tướng quân bình tĩnh xuống.

Phu thê bắt đầu họp lại nghĩ như thế nào cùng hoàng gia nói ra chuyện này.

Không nghĩ tới, bên này còn không có cách, hoàng thất bên kia liền tới một đạo ý chỉ.

“Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!” Văn Thành Trường công chúa và Đại tướng quân đối với Hoàng đế phía trên cúi người.

“Bình thân.” Ngồi ở long ý Thánh Đức đế trong lòng rất có chút khó xử, nhìn mặt muội muội Văn Thành, hắn tổng cảm thấy kế tiếp có chút nói không nên lời.

“Trẫm và Hoàng hậu, ngày gần đây mỗi đêm đều cùng mộng giống nhau.” Hoàng đế trầm ngâm sau một lúc lâu, quyết định đi thẳng vào vấn đề.

Văn Thành Trường công chúa và Đại tướng quân hai mặt nhìn nhau, nằm mơ cùng mình có quan hệ gì? Hoàng đế kế tiếp nói lại làm cho bọn họ chán kinh một chút.

“Có ánh dương ở phía đông rơi xuống, cũng là bên trong Đông Cung.” Đông Cung chính là Thái tử chỗ ở.

Đại tướng quân nói: “Chúc mừng bệ hạ, đây là đại cát chi triệu.”

Nhưng mà Hoàng đế nói câu tiếp theo lại làm cho phu thê Đại tướng quân hoảng sợ: “Lại có ánh trăng từ phía tây chiếu tới, hướng về trong phủ đệ của khanh.”

Văn Thành Trường công chúa trong lòng “Lộp bộp” một tiếng, lời này của Hoàng đế ý tứ là? Nhật nguyệt buông xuống, đây chính là đại đại điềm lành, Đông Cung Thái tử là nhật, kia trong quý phủ mình ai là nguyệt?

Nghĩ tới nghĩ lui, phù hợp yêu cầu đó nhất là A Trinh.

Đại công chúa bị ý nghĩ của chính mình làm kinh ngạc một thân mồ hôi lạnh. Người đương thời thờ phụng thần phật, đối với loại chuyện này cực kỳ tôn

sùng, nếu là trên người A Trinh mang lên cái dự triệu này, kia hôn sự của nàng cùng Thái tử, bất luận như thế nào, cũng không có biện pháp hủy bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (10)

Văn Thành Trường công chúa nhìn về phía trượng phu của mình, phát hiện trong mắt Đại tướng quân cũng là nghi hoặc sợ hãi bất định, việc này tới quá nhanh, quả thực làm cho phu thê bọn họ trở tay không kịp.

Văn Thành Trường công chúa hít sâu một hơi, cười nói: “Có phải hay không là bệ hạ ngài ngày gần đây quá mức mệt nhọc, làm cho xuất hiện một ít ảo giác?”

Này gần như là nghi ngờ đương kim! Vô luận như thế nào, Văn Thành Trường công chúa cũng không thể tận mắt nhìn thấy nữ nhi mình rơi vào hố lửa Đồng Cung này.

Đương kim Thánh Thượng lập tức tức giận trừng mắt nhìn muội muội nhà mình liếc mắt một cái: “Trẫm còn chưa tới già cả mắt mờ nông nổi! Huống chi, Hoàng hậu mấy ngày nay cũng mộng tưởng tự, hay là Hoàng hậu cũng là làm lụng vất vả quá độ sinh ra ảo giác?”

Cũng chính là muội muội ruột duy nhất, nên hoàng đế mới có thể nhẹ nhàng buông tha như vậy. Đổi lại là người khác, nghi ngờ Thánh Thượng chính là một tội danh đại bất kính.

Nhìn hoàng đế thần sắc chắc chắn, Văn Thành Trường công chúa và Đại tướng quân trong lòng đều là một mảnh lạnh lẽo.

Nhìn thấy hoàng đế nhìn hai người mình, Văn Thành Trường công chúa miễn cưỡng lộ ra một cái tươi cười không đến mức luống cuống, mở miệng nói: “Kia không biết Thánh Thượng là tính toán như thế nào?”

Cái này đến phiên hoàng đế chần chờ.

Hắn nhìn muội muội nhà mình, vẻ mặt có chút áy náy hiếm thấy. Không nghĩ tới, thần sắc này bị phu thê Trường công chúa nhìn thấy, trong lòng lại càng hoảng hốt, hay là, việc này, còn có chuyện xấu gì?

Hoàng đế khó có được thời điểm ngưng ngừng này, hắn nhìn muội muội: “Văn Thành, ta vừa mới có chuyện tình không có cùng người nói, mặc kệ như thế nào, làm công chúa hoàng thất, người phải biết rằng, ta ra bất luận quyết định gì, đều là vì tốt cho hoàng thất.”

Văn Thành Trường công chúa trong lòng càng thêm hoảng loạn: “Hoàng huynh, rốt cuộc có chuyện gì?” Dưới tình thế cấp bách, nàng liền nói cách xưng hô nhiều năm trước.

“Trẫm cùng Hoàng hậu ở cảnh trong mơ kia, cũng không phải là đích nữ A Trinh do người sinh ra, mà là một khu nhà tên là Hải Đường viện. Trẫm đã ra quyết định, đầu tháng sau, Thái tử sẽ lấy thứ nữ người làm Trắc phi nhập phủ.”

Hoàng đế thật sâu cảm thấy quyết định này có chút xin lỗi Văn Thành Trường công chúa cùng Đại tướng quân, hôn ước của Thái tử và Lang Hoa quận chúa Tường Lệnh Trinh hẳn là biết đến, hiện giờ, lại là muốn Thái tử ghênh thứ muội nàng nhập phủ. Thiên Khải vương triều chưa từng có tiền lệ tỷ muội cùng thờ một chồng, huống chi, thật làm như vậy, cũng là đối Tường Lệnh Trinh là một việc nhục nhã. Cứ như vậy, hôn ước giữa Tường Lệnh Trinh cùng Thái tử tất yếu phải hủy bỏ.

Văn Thành Trường công chúa lúc này đã ngây dại, hoàng đế tưởng tin tức của mình làm nàng khó có thể tiếp thu, không nghĩ tới, nàng cũng không phải khó chịu, mà là kinh hãi.

Đúng là trời cao rủ lòng thương!

Văn Thành Trường công chúa vừa mừng vừa sợ, không nghĩ tới, một khắc trước còn vì vận mệnh nữ nhi mình mà bàng hoàng, giây tiếp theo thế nhưng tới tin tức tốt này, còn hợp với đem ý mình đem hôn ước cấp giải quyết!

Nàng hồi phục tinh thần lại, liền nghe được hoàng đế tiếp tục lại nói: “..... Trẫm biết việc này là ủy khuất A Trinh, nàng là ta nhìn lớn lên, ta đau nhiều nàng, cũng vẫn luôn hy vọng nàng có thể gả vào hoàng gia chúng ta, ai, lần này xem như hoàng thất chúng ta xin lỗi nàng, ta ngày mai liền hạ chỉ, phong A Trinh làm Thanh Dương quận chúa, đất phong Văn Thành phụ cận Thanh Dương quận người, liền ban cho nàng đất phong đó đi.”

Văn Thành Trường công chúa bị đại quả hồng tạt này có chút choáng, ban đất phong? Triều đại quận chúa không có tư cách ban đất phong, ngay cả công chúa, cũng muốn coi trình độ sủng ái mà được.

Văn Thành Trưởng công chúa là đích nữ của tiên đế, giờ là muội muội của hoàng đế, tôn vinh như thế, mới có đất phong thuộc về mình, không nghĩ tới, lần này hoàng thất bồi thường thế nhưng không ngờ lại to đến vậy!

Có đất phong quận chúa, có thể so với công chúa hoàng thất giống nhau, đều tôn quý!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (11)

Hoàng đế thấy phu thê công chúa không có dị nghị gì, trong lòng càng thêm áy náy, cách một ngày cấp ban thưởng cho Cố Thịnh Nhân, càng thêm vài phần phong phú.

Phu thê Trưởng công chúa vô cùng cao hứng trở về phủ.

Trưởng công chúa hồi phủ liền kêu nữ nhi qua, nói sự tình hôm nay với hoàng đế báo cho nàng.

Dứt lời, Văn Thành Trưởng công chúa liếc mắt nhìn kỹ thần sắc của nữ nhi, thấy thần sắc vui sướng, cũng không mất mát, lúc này mới hoàn toàn yên lòng.

Nàng rất sợ A Trinh luyện tiếu địa vị Thái Tử phi tôn quý, vẫn luôn lẩn quẩn trong lòng, đi vào bên trong thâm cung nơi ăn thịt người không nháy mắt — từ nhỏ lớn lên ở trong cung, Văn Thành Trưởng công chúa đối với những thủ đoạn hậu cung, chính là kiến thức không cạn.

Cố Thịnh Nhân tự nhiên cũng vui sướng, nàng đang lo như thế nào thoát khỏi hôn ước cùng Cơ Diệp, không nghĩ tới liền nhanh như vậy đạt được.

Bất quá, nguyên bên trong cốt truyện không có xuất hiện tình huống này? Cố Thịnh Nhân gọi hệ thống.

Hệ thống lóe một chút, trả lời: “Đang kiểm tra..... Không cách nào kiểm tra, có thể là phép tắc của thế giới tự động bổ sung, không có tình huống dị thường, thỉnh ký chủ cứ theo lẽ thường chấp hành nhiệm vụ.”

Được rồi, Cố Thịnh Nhân thấy hỏi không ra kết quả, cũng liền không hề rối rắm việc này.

“Đây chính là tiện nghi cho Tướng Văn Sam.” Văn trưởng thành công chúa cảm giận nói.

Một cái thứ nữ, có thể gả cho trử quân làm Trắc phi, này đã là vinh quang thiên đại. Trưởng công chúa không chút nghi ngờ, có ngày nguyệt đi vào giấc mộng đêm lành này, nếu không phải xuất thân Tướng Văn Sam thật sự không tốt, tuyệt đối không có biện pháp lấp kín miệng sĩ phu trong triều đình, hoàng thất rất có khả năng trực tiếp nâng nàng lên làm chính phi của trử quân.

Cố Thịnh Nhân chớp chớp mắt, tiện nghi? Kia nhưng không nhất định. Rốt cuộc, Cơ Diệp cùng Tướng Văn Sam, chính là đầu sỏ gây tội hại Tướng gia, một đời này, nàng nếu chiếm thân mình Tướng Lệnh Trinh, tự nhiên phải hảo hảo hồi báo bọn họ một phen.

Bên này, Cơ Ngọc cầm thủ hạ truyền báo đến, nhẹ nhàng cười: “Ồ chùa Tiềm Long này lâu như vậy, ta cũng không có đi ra ngoài, không biết những cổ nhân đó, còn nhớ rõ ta?”

Ngày thứ hai, trong cung truyền đến ý chỉ chấn kinh toàn bộ hoàng thành.

Hai đạo ý chỉ này đều là có quan hệ cùng phủ Đại tướng quân.

Thứ nhất, là Lang Hoa quận chúa phủ Đại tướng quân, được Thánh Thượng tự tay viết ý chỉ phong làm Thanh Dương quận chúa, ban đất phong Thanh Dương quận!

Lang hoa quận chúa, hiện tại là Thanh Dương quận chúa Tướng Lệnh Trinh, trở thành quận chúa đầu tiên từ khi lập vương triều Thiên Khải có đất phong của mình.

Đạo ý chỉ thứ hai, càng làm người người không ngờ tới, thứ nữ Đại tướng quân, thế nhưng được trử quân lập thành Trắc phi?

Trử quân là thân phận gì? Chủ nhân tương lai của Thiên Khải vương triều! Trắc phi bất đồng với phi thiếp khác, là có danh phận, có thể được viết vào gia phả hoàng đế. Nói như vậy, Trắc phi của trử quân đều là những đích nữ thế gia, Tướng Văn Sam này một thứ nữ có tài đức gì, có thể trở thành Trắc phi của Thái tử điện hạ?

Không ít người trong lòng đều có nghi hoặc này, Tướng Văn Sam trước kia quá mức trầm, bên trong hoàng thành này, bao nhiêu người chỉ biết là Đại

tướng quân có một đích nữ Lang Hoa quận chúa cực kỳ được sủng ái, còn về thứ nữ Tường Vân Sam, đó là ai? Nghe cũng chưa nghe nói qua!

Ở tiểu viện của Tường Vân Sam, nghe hạ nhân không ngừng chúc mừng cùng khen tặng, Tường Vân Sam cực kỳ đắc ý nâng cằm lên.

Nàng ánh mắt liếc về hướng Đông viện, đó là nơi ở của Tường Lệnh Trinh, trong lòng cười lạnh: Đích nữ thì như thế nào? Quận chúa thì như thế nào? Chung quy còn không phải, liền một vị hôn phu, đều là người của ta!

Nàng nhìn làn váy màu đỏ thêu điệp trên người mình, đây chính là công phẩm trong cung, đổi lại là Tường Vân Sam trước đây, chính là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Không vội, từ từ tới. Tường Lệnh Trinh, ta sẽ đem từng thứ mà ngươi có được, một chút một chút đoạt lấy. Làm ngươi cũng phải nếm thử, tư vị hai bàn tay trắng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (12)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Hệ thống, về việc Thái tử Cơ Diệp mấy năm nay hại sự trong sạch của nữ tử dân lành, cùng với việc hãm cấu kết với các đại thế gia, trao đổi lợi ích, đều sửa sang lại xong sao?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống: “Căn cứ yêu cầu của ký chủ, tư liệu sở hữu đã chuẩn bị hoàn chỉnh.” Hệ thống quả nhiên là một bàn tay vàng, Cố Thịnh Nhân lật xem tư liệu bên trong đầu, mấy thứ này, bị một đảng Thái tử cầm giữ đến kín mít, nếu là dùng nhân lực tra tìm, cũng không biết phải chờ tới năm nào tháng nào mới có thể sưu tập đến, mà hệ thống chỉ cần rà quét một chút, thế giới này đối với Cố Thịnh Nhân mà nói, không có bí mật nào đáng nói.

“Vậy là tốt rồi.” Mấy thứ này, đủ để cho Thái tử không có cơ hội xoay người. Cường hiếp dân nữ, đủ để kích động sự phẫn nộ của dân chúng, mà hoàng đế trên kia, càng không có khả năng chịu đựng một cái kết bẽ kết cánh thậm chí nguy hại tới ích lợi hoàng tử vương triều.

Chỉ là, mấy thứ này, còn phải chờ tới một cơ hội thích hợp để lấy ra ngoài mới hảo.

Cố Thịnh Nhân trong lòng nhẹ nhàng không thôi, chỉ cần đảo một Cơ Diệp, Tường Vân Sam tự nhiên sẽ không có ngày yên lành, nhiệm vụ của nàng cũng liền hoàn thành một nửa.

Còn về một nửa khác, Cố Thịnh Nhân không khỏi nhớ tới người nợ trong rừng trúc sau núi, chớp mũi phảng phất lại ngửi thấy được hương hoa sen thanh đạm.

“Quận chúa, chúng ta thật sự muốn làm như vậy sao?” Hộc Châu có chút thấp thòm hỏi, Lâm Lang ngược lại có chút hưng phấn.

Cố Thịnh Nhân cười liếc nhìn nàng một cái: “Lại không phải làm cái sự tình gì nhận không ra người, người không cần lo lắng, mẫu thân nơi đó tự nhiên có ta đi nói.”

Nàng lúc này bỏ đi cung trang phiêu dật hoa lệ ngày thường, thay một thân hồ phục.

Không sai, hôm nay Cố Thịnh Nhân cùng mấy bạn thân giao hảo hẹn ước, muốn đi ra ngoài du sơn.

Thiên Khải vương triều dùng võ lập quốc, không nói binh dân, quý tộc nữ tử phần lớn đều là tinh thông cưỡi ngựa bắn cung, đánh mã du lịch săn thú, cũng là một loại hoạt động thường thấy.

Từ hội chùa lần trước té ngã, Văn Thành Trường công chúa liền không cho phép Tường Lệnh Trinh đơn độc ra phủ, nói cách khác, Cố Thịnh Nhân từ khi đến thế giới này, trừ bỏ một lần kia theo Văn Thành Trường công chúa đi chùa Tiềm Long, liền không có ra khỏi cửa.

Làm một nhân loại được “Sáng tạo” ra, Cố Thịnh Nhân tò vò, mặc dù có hệ thống trong tay, nàng cảm kỳ thư họa các phương diện năng lực giống như là khai quải giống nhau hoàn mỹ, nhưng là trước nay đều không có thực tiễn qua.

Đối với lần cưỡi ngựa bắn cung này, nàng là tương đối chờ mong.

Đổi quần áo hảo, Cố Thịnh Nhân bảo hai tỷ nữ bên người chờ, chính mình một người đi ra phủ “Giải quyết” sự tình.

Nàng cũng không có đi tới phòng Văn Thành Trường công chúa, mà là..... Chuyển đi tới nơi ở của Đại tướng quân.

So với Trường công chúa ngẫu nhiên đối nữ nhi nghiêm khắc, Đại tướng quân đối với Tường Lệnh Trinh cơ hồ nuông chiều hiển nhiên càng dễ thu phục.

Quả nhiên, con người nháy mắt ươn ướt, phấn nộn môi nộn đỏ, hơn nữa một câu nũng nịu “Phụ thân”, luôn luôn xưng là Thiết Huyết lãnh khốc Đại tướng quân lập tức liền quân lính tan rã, còn tự mình dẫn nữ nhi đưa đến cửa phủ —— Tường Lệnh Trinh thành thạo thân thủ cười ngửa.

Nhìn nữ nhi mặt vui vẻ rồi đi, Đại tướng quân mới thu hồi mặt tươi cười, đối với chỗ tới phân phó: “Hảo hảo đi theo quận chúa, đừng để bất luận cái gì không có mất làm thương tới rồi nàng.”

“Dạ.”

Chờ đến khi Văn Thành Trường công chúa biết được tin tức, Cố Thịnh Nhân sớm đã đi không thấy bóng dáng.

“Đây là lo lắng ta không đồng ý? Còn cố ý gạt ta!” Trường công chúa dờ khóc dờ cười, phục lại xụ mặt nói: “Chờ quận chúa trở về, dẫn nàng đến trong phòng ta! Xem ta như thế nào thu thập nàng.”

Vẫn luôn đi theo Văn Thành Trường thành công chúa mà phía sau âm thầm phun tào: Công chúa ngài trong ánh mắt ý cười có hay không thu liễm một chút rồi mới nói những lời này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (13)

“A Trinh!” Nhìn thấy Cố Thịnh Nhân lại gần, các vị tiểu thư đang nói chuyện phiếm đều hướng về phía nàng phát tay.

Cố Thịnh Nhân đánh ngựa sang, quả nhiên tất cả mọi người cùng Cố Thịnh Nhân giống nhau, đều là một sắc thuần hồ phục, cách đó không xa, một số con ngựa cường tráng oai hùng đang cúi đầu ăn cỏ.

“Đã lâu không thấy người ra cửa.” Nói chuyện chính là Lễ Quận Vương phủ Đan Dương Huyền, là một trong những bạn thân đối với Tường Lệnh Trinh cực kỳ tốt, cũng là một trong số ít người biết được hôn ước của Tường Lệnh Trinh cùng Thái tử.

“Ta lần trước bị ngã một lần, mẫu thân không cho phép ta ra cửa.” Cố Thịnh Nhân cười đáp, nụ cười cô sáng lạn rất có hảo cảm, ở trong nguyên tác, sau khi Tường Lệnh Trinh gặp nạn, nàng là người duy nhất vẫn luôn đối với Tường Lệnh Trinh không rời không bỏ, một lòng muốn cứu nàng thoát ra nhà giam.

Đan Dương Huyền nhìn thấy Tường Lệnh Trinh tươi cười sáng ngời, không thấy một tia u ám, nghe được Tường Văn Sam được nạp làm Trắc phi sau khi vẫn luôn nhắc tới tâm mới thả xuống.

“Đi! Phụ vương ta mấy ngày trước tìm cho ta một con ngựa tốt ở Tây Vực, hôm nay cho các người nhìn thấy một phen!” Đan Dương Huyền cười nói.

Mỗi người cười ngựa chạy về nơi xa, ngựa của Đan Dương Huyền quả nhiên là chạy nhanh ngàn dặm, thực mau liền vượt lên những người khác rất xa, duy nhất có thể chạy cùng với nàng cũng chỉ có Cố Thịnh Nhân.

“Ha ha, A Trinh chúng ta mặc kệ các nàng, ta lặng lẽ mang người đi một nơi hảo địa phương!” Đan Dương Huyền hưng phấn đối Cố Thịnh Nhân nói.

Cố Thịnh Nhân bị một phen truy đuổi dẫn đến hứng thú, lập tức cũng không màng phía sau Học Châu kêu, đi theo Đan Dương Huyền lập tức liền chạy không thấy bóng dáng.

“Không tốt!” Càng chạy xa, Cố Thịnh Nhân liền phát hiện có chỗ không đúng, dưới thân ngựa thế nhưng ẩn ẩn có dấu hiệu phát cuồng, ngựa này có vấn đề!

“Đương Huyền! Ngựa của ta xảy ra vấn đề!” Cố Thịnh Nhân đối với Đan Dương Huyền la lớn.

Đan Dương Huyền nghe vậy cả kinh, hướng tới Cố Thịnh Nhân bên này nhìn qua, lập tức liền thay đổi sắc mặt.

“A Trinh, người dám chắc! Ta từ từ tiếp cận.” Đan Dương Huyền không thể được con ngựa dưới thân tới gần, tính toán đến lúc đó kéo Cố Thịnh Nhân lên ngựa của mình.

Nào biết đâu rằng ngựa của Cố Thịnh Nhân lúc này tinh thần đã không bình thường, nhìn thấy có con ngựa khác lại gần, thế nhưng lại gio chân ra sau, hung hăng đá đi!

“Tê ~!” Ngựa của Đan Dương Huyền kêu thảm một tiếng, đơn giản còn nhớ rõ chủ nhân ở trên lưng ngựa, tận lực ổn định không có bị té ngã, nhưng là không bao giờ chịu tiếp cận ngựa của Cố Thịnh Nhân.

Chờ đến khi Đan Dương Huyền bên này thật vất vả mới ổn định được, Cố Thịnh Nhân đã không thấy bóng dáng!

“A Trinh!” Đan Dương Huyền trong lòng hoảng loạn, nếu là A Trinh xảy ra chuyện gì.....

Cố Thịnh Nhân lúc này cũng không quá tốt, con ngựa kia không biết bị cái gì kích thích, chỉ biết là phát lực chạy như điên, nàng bị xóc đến không thở được, có đôi khi ven đường có lá cây đánh vào trên người, làm đau!

“Hệ thống!” Cố Thịnh Nhân ở trong đầu gọi hệ thống, “Ngày đến tốt cùng là chuyện như thế nào.”

Hệ thống trả lời: “Từ dưới thân ngựa của ngươi, kiểm tra đo lường được thành phần của trí huyễn được tề.”

Cố Thịnh Nhân thần sắc lạnh lùng: “Nói như vậy, là do người làm?”

Hệ thống trả lời: “Nguyên cốt truyện cũng có việc này, ký chủ chẳng lẽ đã quên?”

Cố Thịnh Nhân trong lòng hồi tưởng một chút, đúng rồi, nữ tử Tướng Văn Sam xuyên qua là có một lần hạ độc ngựa của Tướng Lệnh Trinh, một lần kia Tướng Lệnh Trinh từ trên ngựa ngã xuống dưới, tay trái bị gãy một đoạn, phải tĩnh dưỡng suốt nửa năm.

Nhưng kia không phải là sự tình hai năm về sau sao?

Hệ thống trả lời: “Ký chủ thay đổi vận mệnh nguyên thân, cốt truyện thế giới tự nhiên cũng đã xảy ra biến hóa. Bất quá, hiện tại, ta khuyên ký chủ không cần nghĩ quá nhiều, nghĩ nhanh cách ứng phó với tình huống trước mặt là được.”

Cố Thịnh Nhân hoàn hồn, phía trước thế nhưng đã không có đường, mà là một mảnh vách đá trơn bóng, mà con ngựa dưới thân hoàn toàn không có xu hướng dừng lại.

“A!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (14)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cố Thịnh Nhân nhắm mắt, liền tính toán nhảy ra khỏi ngựa. Không có biện pháp, nếu cứ như vậy mặc cho nó chạy thì sẽ đụng phải vách đá, chính mình không chết thì cũng tàn tật!

Đang ở thời điểm Cố Thịnh Nhân chuẩn bị nhảy xuống, đột nhiên nghe được hệ thống nghi hoặc “Dì” một tiếng.

Đồng thời, một cánh tay cường kiện hữu lực đặt ở bên hông nàng, hơi dùng lực, Cố Thịnh Nhân cả người bay lên trời, rơi vào trong lòng ngực ấm áp.

Hít thở tức khắc quanh quần hương hoa sen thanh đậm, Cố Thịnh Nhân liền biết người phía sau là ai.

Bên tai truyền đến một tiếng hét thảm, nàng theo bản năng muốn đi xem con ngựa lúc trước ngồi mình kia, lại bị Cơ Ngọc giơ tay che khuất mắt.

“Đừng nhìn.” Thanh âm réo rắt ở bên tai nàng vang lên.

Nàng yên lặng suy nghĩ một chút, trường hợp kia phỏng chừng có chút huyết tính, liền ngoan ngoãn gật đầu không đi xem bên kia.

Cơ Ngọc thần sắc lãnh lệ nhìn thoáng qua con ngựa bị đâm đầu rơi xuống máu chảy ngả vào vũng máu, ôm Cố Thịnh Nhân xoay người liền đi trở về.

Tay vẫn luôn che mắt của Cố Thịnh Nhân buông xuống, nàng đột nhiên nhớ tới, người này không phải là nên ở chùa Tiềm Long sao? Như thế nào lại ở đây?

Cơ Ngọc sẵn sóc đem Cố Thịnh Nhân ôm xuống ngựa.

“Đa tạ.” Cố Thịnh Nhân thành thật hướng Cơ Ngọc nói lời cảm tạ, nếu không có hắn, mặc dù chính mình có hệ thống trong người, phỏng chừng cũng phải chịu khổ một phen.

“Không cần khách khí, ta chỉ là trùng hợp đi ngang qua mà thôi.” Không biết có phải ảo giác hay không, Cố Thịnh Nhân cảm thấy thời điểm Cơ Ngọc nói chuyện, ánh mắt nhìn thoáng qua hệ thống trước người mình.

Hệ thống phản bác: “Không có khả năng! Trừ bỏ ký chủ, không ai có thể nhìn đến ta.”

Đó chính là chính mình hoa mắt, Cố Thịnh Nhân cũng không thêm đề ý chuyện này.

“Đúng rồi, ngươi như thế nào tới nơi này?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Cơ Ngọc mỉm cười: “Nhàn rồi không có việc gì ta đi ra ngoài một chút.”

Cố Thịnh Nhân âm thầm nghĩ đến: Bị cảm tức ngươi còn có thể khí thế trấn tĩnh như vậy nhàn nhã đi dạo, xem ra vị Đại hoàng tử này, bị tất cả mọi người coi thường a.

Nàng có chút hưng phấn, Cơ Ngọc càng lợi hại, nàng hoàn thành nhiệm vụ tỷ lệ cũng liền càng cao không phải sao?

Bên má đột nhiên truyền đến một tia ấm áp, Cố Thịnh Nhân giương mắt, là ánh mắt chuyên chú của Cơ Ngọc.

“Nơi này có một phiến lá khô.”

Nhìn chuyên chú khuôn mặt của nam nhân gần trong gang tấc, Cố Thịnh Nhân đột nhiên cảm giác tâm mình bất quy tắc nhảy nháy.

“Hệ thống, hắn lớn lên thật là đẹp mắt.”

Hệ thống không biết vì cái gì, không có trả lời nàng.

Cơ Ngọc mỉm cười nhìn sắc mặt Tường Lệnh Trình hơi hơi phiếm hồng, sau đó trốn tránh nhìn về phía nơi khác.

“A, nơi này thật xinh đẹp!”

Cố Thịnh Nhân lúc trước cũng không có chú ý tới, phía sau mình, thế nhưng là một mảnh mênh mang biển hoa.

“Đây là hoa gì?” Cố Thịnh Nhân có chút tò mò, nhẹ nhàng đi tới gần một chút người, loại hoa này màu lam nàng trước nay đều không có gặp qua.

Cơ Ngọc đi theo nàng cùng nhau ngồi xổm xuống: “Loại hoa này, đến từ một bộ lạc ở phía nam, gọi là gọi tình. Nghe nói bộ lạc kia tiểu tử nếu đối với cô nương nào có ý, liền sẽ mang theo hoa gọi tình kia đi tới trước mặt cô nương, cô nương liền sẽ biết, trước mặt là người tâm duyệt mình, khăn cầu được mình đáp lại.”

Thanh âm hắn từ từ êm tai, từ hắn trong miệng êm tai nói tới chuyện xưa mỹ lệ này, thêm một ý lưu luyến.

Cố Thịnh Nhân cảm thụ được nhiệt độ bên người truyền đến, chỉ cảm thấy tim đập đến càng nhanh chóng.

Hắn đưa chính mình đưa tới nơi, là có ý tứ gì? Còn giảng một câu chuyện xưa như vậy?

Ngơ ngẩn một lát, trước mặt đột nhiên hiện lên một bông hoa gọi tình kiều diễm ướt át, ở sau hoa, là khuôn mặt Cơ Ngọc ôn nhu tươi cười.

“Ta cảm thấy hoa này thực thích hợp với ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (15)

Không khí tại đây một khắc đều yên lặng.

Cố Thịnh Nhân có chút không biết làm sao, nàng ở trong lòng kêu hệ thống: “Hệ thống, lúc này ta phải làm sao bây giờ?”

Nhưng hệ thống giống như là chết máy, sống chết không đáp lại nàng.

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân mặt hoảng loạn, thần sắc u ám.

Hắn biết Tường Lệnh Trinh lúc này còn không có thông suốt, nhưng là hắn không nghĩ chờ đợi, đang chuẩn bị lại gần một ít, sắc mặt của hắn đột nhiên thay đổi.

Có người tới đây.

Cơ Ngọc biết rõ thân phận của mình lúc này không thích hợp bại lộ ở trước mặt mọi người, chỉ nói khề với Cố Thịnh Nhân: “Ta đột nhiên có chút việc, phải lập tức rời đi. Sự tình hôm nay ta tới nơi này, coi như là một bí mật nhỏ của hai người chúng ta, hảo sao?” Cuối cùng một câu hảo sao kia, hắn cố tình phóng thấp thanh âm, âm cuối thiên hồi bách chuyển, khiến cho Cố Thịnh Nhân trên mặt lại đỏ hồng.

Nhìn thấy nàng ngoan ngoãn gật đầu, Cơ Ngọc vừa lòng câu môi cười cười, hắn nghĩ nghĩ, liền đem hoa gọi tình trong tay gài lên búi tóc của Cố Thịnh Nhân, lắc mình một cái liền rời đi.

Chờ đến khi Cơ Ngọc rời đi, Cố Thịnh Nhân mới nhẹ nhàng thở ra.

“Chúc mừng ký chủ, được thổ lộ.” Thanh âm hệ thống lúc này lại vang lên.

Cố Thịnh Nhân có chút ủy khuất: “Vừa mới nãy ta gọi ngươi như vậy nhiều lần, ngươi đều không trả lời ta.”

Hệ thống trầm mặc một chút, mới nói: “Vừa mới nãy trình tự xuất hiện lỗi hỏng, đang tự mình chữa trị.”

“Ta đây phải biết làm sao bây giờ?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống suy nghĩ một chút: “Ký chủ nguyên kế hoạch là nâng đỡ Cơ Ngọc trở thành hoàng đế, mà ngươi muốn trở thành Hoàng hậu, hắn tâm duyệt ngươi loại tình huống này, không phải là thích hợp nhất sao?”

Cố Thịnh Nhân suy nghĩ một chút, hình như là đạo lý như vậy. Bất quá, tổng cảm thấy bộ dáng không đúng chỗ nào?

“A Trinh!” Không đợi Cố Thịnh Nhân suy nghĩ cẩn thận, Đan Dương Huyền gọi liền đánh gãy suy nghĩ của nàng.

Cố Thịnh Nhân đứng lên, Đan Dương Huyền xuống ngựa đi tới, lập tức liền ôm lấy Cố Thịnh Nhân.

“Ta nhìn thấy con ngựa kia của ngươi biến thành dáng vẻ kia, bị hù chết. Còn hảo ngươi không có việc gì.” Đan Dương Huyền vì bị dọa mà khóc.

Cố Thịnh Nhân an ủi bạn tốt trong lòng: “Được rồi được rồi, ta không phải không có việc gì sao?”

Phía sau Đan Dương Huyền, là một đội binh lính giáp trụ, nghĩ đến lúc Đan Dương Huyền không thấy mình, dưới tình thế cấp bách trở về gọi cứu binh.

Không dám lại để Cố Thịnh Nhân cưỡi ngựa, thời điểm trở về, Cố Thịnh Nhân chính là bị Đan Dương Huyền lôi kéo đi lên xe ngựa.

“Ta là từ phụ cận này tìm thị vệ, bây giờ, chắc hẳn Văn Thành cô mẫu cùng Đại tướng quân đều biết được tin tức.” Đan Dương Huyền đối với Cố Thịnh Nhân nói.

Phụ thân nàng là Lễ Quận vương là do phi tần tiên đế sinh ra, nàng xưng hô với Văn Thành Trương công chúa một tiếng cô mẫu cũng là lẽ thường.

Đang nói, xe ngựa bên ngoài bỗng dừng truyền đến một tiếng xôn xao.

“Sao lại thế này?” Đan Dương Huyền vén rèm.

“Hồi bẩm, là Đại tướng quân.” Thị vệ bên ngoài xe ngựa trả lời.

Nghe thấy là phụ thân, Cố Thịnh Nhân vội vàng vén rèm đi ra ngoài.

“A Trinh!” Đại tướng quân nhìn thấy nữ nhi không việc gì, vội vàng xuống ngựa ôm lấy nữ nhi.

Hắn hôm nay ở trong phủ biết được tin tức tọa kỵ của nữ nhi phát cuồng mất tích, cả người đều ngốc, trấn an thê tử hảo, lập tức liền mang binh tới nơi này.

“Chúng ta trước về nhà.” Đại tướng quân sai người cùng Đan Dương Huyền nói một tiếng, tự mình hộ tống nữ nhi trở về phủ.

“A Trinh của ta!” Biết tin tức Văn Thành Trương công chúa đã sớm ở ngoài cửa chờ, nhìn thấy Cố Thịnh Nhân không bị thương, nước mắt lập tức liền hạ xuống.

Cố Thịnh Nhân trong lúc nhất thời chân tay luống cuống, nàng chưa từng cảm thụ qua tư vị cốt nhục thân tình này, chỉ là vụng về ôm lấy Văn Thành Trương công chúa chậm rãi dỗ.

Thật vất vả dỗ hảo mẫu thân, Cố Thịnh Nhân bị phu thê Trương công chúa kéo đến trước người, tình tẻ dò hỏi sự tình từ đầu đến cuối.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (16)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Con ngựa kia của người, không có một chút dấu hiệu, đột nhiên liền nổi con điên?” Văn Thành Trương công chúa và Đại tướng quân mặt đều lạnh lẽo.

Nghe đến đó, nếu là còn nhìn không ra có người muốn nhắm vào A Trinh, hai người bọn họ liền tính là sống uống phí.

“Tra! Ta nhưng thật ra muốn nhìn, rốt cuộc là người nào rắc tâm muốn hãm hại A Trinh của ta!” Trương công chúa cắn chặt môi, giọng căm hận nói.

“A Trinh, người là như thế nào chạy ra?” Đại tướng quân hỏi.

Thời điểm tìm được nữ nhi, nàng rõ ràng bộ dáng không bị thương.

Cố Thịnh Nhân lại nghĩ tới Cơ Ngọc, nàng sắc mặt đỏ hồng: “Là có người đột nhiên xuất hiện đã cứu ta. Nhưng là hấn cứu ta xong lúc sau liền rời đi. Ta cũng không biết là người nào.”

Đại tướng quân và Trương công chúa nhìn thấy trên mặt nữ nhi đỏ ửng đều không có nghĩ nhiều, chỉ cho rằng nàng vẫn là sợ hãi chưa ổn định, nhìn thấy mặt Cố Thịnh Nhân lộ vẻ mặt, cũng không hề hỏi nhiều, bảo nàng trở về phòng hảo hảo nghỉ ngơi.

Chuyện Tướng Văn Sam làm tuy nói là bí ẩn, lại cũng không phải không có dấu vết để tìm, Trương công chúa thực mau liền đem hiềm nghi hướng về phía nàng, lại tìm không được chứng cứ xác thực.

“Mẫu thân đây là hoài nghi nữ nhi sao? Tuy nói nữ nhi không phải do mẫu thân sinh ra, những năm gần đây, cũng là vẫn luôn đối với mẫu thân kính cẩn nghe theo, đối với tỷ tỷ cũng không dám có chút ngỗ nghịch. Mẫu thân thế nhưng hoài nghi nữ nhi có tâm gây rối, như vậy, nữ nhi còn không bằng đầu đâm chết ở chỗ này làm chứng mình trong sạch!” Tướng Văn Sam nói, liền hướng cây cột chạy tới.

Đương nhiên là không có khả năng thành công.

Tướng Văn Sam trong lòng cười lạnh, mình là Trắc phi của Thái tử vãn đã đóng thuyền, không có chứng cứ xác thực, Trương công chúa căn bản là không có cách nào.

Quả nhiên, cuối cùng Văn Thành Trương công chúa cũng chỉ là vẫy vẫy tay tổng cổ nàng đi xuống.

Trở lại trong phòng của mình Tướng Văn Sam nhìn thiếu nữ trong gương, nguyên bản bóng dáng mảnh mai trên người mặc hoa phục phụ trợ cũng nhiều hơn hai phần phong thái uy nghi.

Đây là tư vị của quyền lực? Nếu là mình vẫn là thứ nữ hèn mọn kia, chẳng sợ không có chứng cứ, Trương công chúa muốn giết chết mình cũng bất quá chính là một câu sự tình.

Không đủ, còn chưa đủ, chỉ cần một cái Trắc phi của Thái tử, nhưng không có tư cách lay động Tướng gia loại quái vật không lồ này.

Tướng Văn Sam đi rồi, Văn Thành Trương công chúa tức giận đem chung trà trong tay quăng xuống đất.

“Công chúa điện hạ, để ý thân thể.” Ma ma từ nhỏ đã hầu hạ Văn Thành Trương công chúa khuyên giải an ủi nói.

“Người nhìn tính tình nàng kia! Thật cảm thấy chính mình thành Trắc phi của Thái tử, liền không đem bốn cung để vào mắt?” Văn Thành Trương công chúa càng nghĩ càng giận.

“Nhật nguyệt tôn nhau lên lại như thế nào? Bốn cung nhưng thật muốn nhìn, một Trắc phi của Thái tử sinh không ra hài tử, có thể nhắc lên bao lớn sóng gió!”

Trương công chúa thần sắc lãnh lệ, cùng nàng so sánh, Tướng Văn Sam còn non nớt.

Đồng thời tại một nơi khác, trên bàn Cơ Ngọc, cũng có một phân tư liệu.

“Lại là nữ nhân này?” Cơ Ngọc nhìn ba chữ Tường Vân Sam, trong ánh mắt phảng phất như đang xem một vật chết.

“Vân Thành cô mẫu động thủ? Chỉ là tuyệt con nôi dỗi của nàng, ta cảm thấy còn quá nhẹ chút. Nàng là ghen ghét A Trinh điều gì? Địa vị tôn quý? Dung mạo tuyệt sắc? Nếu như vậy, liền toàn bộ đều huỷ hoại đi.”

Nói mấy câu, liền quyết định vận mệnh sau này của Tường Vân Sam.

Cố Thịnh Nhân đang ở cùng hệ thống đối thoại: “Ngươi nói, ta nên hay không xuống tay trả thù Tường Vân Sam một chút?”

Hệ thống: “Ký chủ, đã có người thay ngươi phản kích. Tường Vân Sam không nhảy nhót được bao lâu nữa đâu. Một đời này của ngươi, chỉ cần an an tĩnh tĩnh làm một nữ nhân được sủng ái một đời là được.”

Cố Thịnh Nhân: “..... Ta tới nơi này còn ý nghĩa gì nữa?”

Hệ thống: “Có lẽ là kích lệ nguyên bản Cơ Ngọc này quyết chí tự cường, đi lên đỉnh cao của nhân sinh?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (17)

Editor - Beta: Mộng Kha

Tường Vân Sam ngồi ở giữa mọi người, nghe các tiểu thư thân phận tôn quý những ngày qua cung kính nịnh bợ mình.

Lão thái quân phủ Trần Quốc Công đại thọ bảy mươi tuổi, lấy thân phận khi xưa của nàng, tự nhiên là không có tư cách tham dự, bắt quá hiện giờ sao?

Tường Vân Sam thỏa thuê đắc ý nhìn bốn phía chung quanh, hiện giờ, ai còn dám khinh thường mình?

Không nghĩ tới, ở nơi xa các tiểu thư chân chính thân phận tôn quý đều khe khẽ nói nhỏ: “Đây là thứ tiểu thư của phủ Đại tướng quân? Cũng chỉ có như vậy, không biết trúng vận may gì, thế nhưng được hoàng gia coi trọng.”

“Đúng vậy, cái này cũng thật chính là bay lên chi đầu biến thành phượng hoàng.”

“Trưởng công chúa điện hạ và Thanh Dương quận chúa tới chơi!”

Thanh âm vang lên, bên trong phòng khách ầm ĩ lập tức an tĩnh xuống, lão thái quân năm nay bảy mươi tự mình đứng dậy nghênh đón Trưởng công chúa đến.

Tường Vân Sam thấy thế xiết chặt khăn trong tay, chờ tới thời điểm của mình, bà già kia mình ngay cả ánh mắt đều không có nhìn một chút, chỉ lệnh cho một nàng dâu tiến đến nghênh đón.

Còn có Tướng Lệnh Trinh, nàng vừa tiến đến, ban đầu người vây quanh ở bên mình, lập tức toàn bộ di chuyển đi qua.

Tường Vân Sam thậm chí có thể nhìn đến, không ít người ánh mắt ở trên người mình cùng Tướng Lệnh Trinh đối tới đối lui, hiển nhiên là lấy hai người làm đối lập.

Nàng cúi đầu nhìn quần áo trên người mình, là mới làm, sử dụng vải trong cung ban thưởng, ở giữa khách khứa cũng coi như được với thượng thừa, lại như cũ không có biện pháp cùng cống phẩm trên người Tướng Lệnh Trinh so sánh.

Đương kim chỉ có một muội muội, được đồ vật hiếm lạ gì, cơ hồ đều phải hướng tới trong phủ Trưởng công chúa đưa lên một kiện, Trưởng công chúa lại là người ái nữ như bảo, vật này đó hiếm lạ, cơ hồ đều dùng ở trên người Thanh Dương quận chúa Tướng Lệnh Trinh.

Tường Vân Sam nghe được nữ quyến bên người nghị luận, hài của Thanh Dương quận chúa được đính thành bỏ câu với những viên ngọc Đông Châu lớn nhỏ, chính là chỉ bảo Đông Bắc vương dâng hiến lần này, Hoàng hậu được một đôi, Thái Hậu trưởng kỳ lễ Phật được một đôi, còn có một đôi chính là ở chỗ của Trưởng công chúa.

Nào biết đâu rằng, thế nhưng là được đính trên hài của Tướng Lệnh Trinh làm trang sức!

Chỉ bằng một đôi Đông Châu này, liền che đi sự nổi bật của nữ quyến ở đây, càng không cần phải nói, trên người Thanh Dương quận chúa các đồ vật khác, không có chỗ nào mà không phải là trân bảo khó tìm.

Tướng Văn Sam chỉ cảm thấy mọi ánh mắt đều là đối với mình cười nhạo, nàng một khắc cũng nán lại không đi xuống, liền nói với người bên cạnh muốn đi ra ngoài một chút.

Không nghĩ tới, nàng nhìn thấy đích mẫu thể nhưng không dậy đón chào, ngược lại là tránh đi, bị không ít người xem ở trong mắt, âm thầm nhạo báng quả nhiên là thứ nữ, không biết lễ nghĩa.

Thời điểm Thái tử đi qua, liếc mắt một cái liền thấy được Cố Thịnh Nhân ở giữa đám nữ quyến.

Hắn vẫn luôn cho rằng Tướng Lệnh Trinh sẽ là thê tử tương lai của mình, tuy rằng cảm thấy nàng đối mặt với mình quá mức thủ lễ cũ kỹ, tổng thể mà nói, đối với vị hôn thê này, lại là tương đối hài lòng.

Nào biết đâu rằng, một đạo ý chỉ của phụ hoàng, liền mang Tướng Văn Sam hứa cấp cho mình làm Trắc phi.

Nghe được ý chỉ trong nháy mắt, trong lòng hắn nghĩ chính là, A Trinh biểu muội nếu là không gả cho mình, sẽ gả cho ai chứ? Về sau ai sẽ là Thái Tử phi của mình?

Nữ nhân như Tướng Văn Sam, mình muốn nhiều ít liền có bấy nhiêu. Nhưng là Tướng Lệnh Trinh tuyệt sắc như vậy, toàn bộ Thiên Khai vương triều đều tìm không thấy mấy người, mà lại đồng thời có được địa vị tôn quý như vậy cùng khí chất không thể xâm phạm nữ nhân, càng là chỉ có một người như Tướng Lệnh Trinh.

Cơ Diệp nhìn Cố Thịnh Nhân trong đám người giống như bị chúng tinh cùng nguyệt, con ngươi là một mảnh lửa nóng, diễm sắc như vậy, trừ bỏ mình thân là đế vương tương lai, còn ai có tư cách có được?

Thần thái này của hắn, cũng bị người lạnh lẽo bắt được vào trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (18)

Cố Thịnh Nhân đương nhiên cũng đã nhận ra ánh mắt chiếm hữu dục vọng của Thái tử kia, nàng chỉ cảm thấy phản cảm không thôi. Lúc này thâm tình gì? Thật sự đối với Tướng Lệnh Trinh có tình nói, liền sẽ không giống Tướng Văn Sam làm ra loại chuyện này.

Nàng trong lòng nghĩ cách ứng không thôi, còn phải làm một bộ dáng không hiểu rõ cùng người bên cạnh nói cười, may mà Thái tử cũng không thể vẫn luôn nán lại tại nơi phòng khách nữ quyến, thực mau liền rời đi.

Chờ đến thời điểm rời khỏi Quốc công phủ, Cố Thịnh Nhân đột nhiên nhận được tin tức mà hệ thống truyền đến.

“Ngươi là nói.....” Cố Thịnh Nhân mở to hai mắt, có chút không thể tưởng tượng, hai người kia cũng quá lớn mật đi?

Vừa mới được hệ thống nói cho nàng, Thái tử Cơ Diệp đang ở bên trong sau núi giả của Quốc công phủ, cùng một cái tỷ nữ.....

Quả nhiên là sắc trung ác quỷ, Cố Thịnh Nhân nhớ tới cốt truyện đối với Thái tử đánh giá.

Không biết Tướng Văn Sam nhìn thấy phu quân mà mình sắp gả, là đáng vẻ này, sẽ như thế nào?

Cố Thịnh Nhân đứng dậy, đối với các vị tiểu thư bên người nói: “Ta nghe nói ở Trấn Quốc Công phủ hậu hoa viên có vài loại mẫu đơn hiếm thấy, không bằng tới nhìn một chút?”

Mọi người tự nhiên sẽ không cự tuyệt, đại tiểu thư Lý Nhượng Toàn của Trấn Quốc Công phủ càng là cười mang theo mọi người đi đến hậu hoa viên.

Vài loại mẫu đơn kia xác thật là danh bất hư truyền, mọi người chắc chắn lấy làm kỳ, thời điểm chuẩn bị trở về, một vị tiểu thư trong đó đột nhiên dừng lại nói: “Ta hình như nghe được thanh âm gì?”

Mọi người nghe vậy sôi nổi dừng lại bước chân, quả nhiên nghe được ở nơi xa giống như có thanh âm một nữ nhân đang nức nở.

Lý Nhượng Toàn thân là chủ gia, lại thấy xung quanh nhiều người như vậy, phía sau lại có mấy chục vị hầu gái tới đi theo, dừng khí đủ thực, lập tức liền quyết định đi lên phía trước tìm tới đến tận cùng là cái gì.

Các vị tiểu thư ngày thường khó được có được trải qua thăm dò, một đám đều là hứng thú bừng bừng.

Chính là càng đến gần thanh âm này liền càng là không thích hợp.

Thanh âm kia tuy rằng nghe như là nước nổ, giữa không gian lại hỗn loạn một cổ khôn kể mị ý, ngâm nga uyển chuyển chỉ gian người nghe mặt đỏ tai hồng.

Có mấy vị tiểu thư lớn tuổi đã trộm đỏ mặt, tuổi còn nhỏ không biết sự vẫn là về mặt ngây thơ.

Ma ma có kinh nghiệm theo sau đã thay đổi sắc mặt.

“Chư vị tiểu thư, phía trước sự tình không thích hợp cho các người xem, để nhóm lão nô tiến đến tìm tòi.” Vài vị ma ma liếc nhau, hướng tới thanh âm mà đi tới.

“A!” Một trận tiếng thét chói tai truyền tới, ngay sau đó thanh âm của một nam tử hùng hùng hổ hổ truyền tới: “Các người không có mắt, tới phá hoại chuyện tốt của gia!”

Mọi người chỉ thấy một lão ma ma bị gạt ngã trên mặt đất, nghe thanh âm của nam tử kia, thế nhưng lại là Thái tử Cơ Diệp!

“Đã xảy ra sự tình gì?” Trần Quốc Công phủ hậu viện có thị vệ chuyên môn tuần tra, nghe thấy có tiếng thét chói tai đuổi lại đây, lại liếc mắt một cái nhìn thấy một lão ma ma ngã trên mặt đất, nhất thời không rõ đã xảy ra sự tình gì, đều chạy tới.

Chờ đến khi các nữ quyến phản ứng lại, muốn đi ngăn cản đã không còn kịp rồi.

Thái tử điện hạ quần áo không chỉnh tề cùng tỷ nữ mặt đầy xuân sắc bại lộ ở trước mặt mọi người!

Không đến một khắc, sự việc Thái tử phong lưu liền truyền khắp toàn bộ Trần Quốc Công phủ.

Cố Thịnh Nhân rất có hứng thú nhìn khuôn mặt Trương Vân Sam trở nên xanh mét, không biết thời điểm Trương Vân Sam quyến rũ Thái tử có hay không nghĩ đến, mình cũng sẽ có một ngày như vậy?

Ý chỉ trong cung truyền xuống thực mau, ý tứ là việc này tất cả mọi người không được truyền ra ngoài.

Chính là ngày đó trong Trần Quốc Công phủ khách khứa nhiều như vậy, miệng nhiều như vậy ai có thể bịt được?

Hoàng thất bí văn tất cả mọi người cảm thấy hứng thú, không đến hai ngày, toàn bộ kinh thành đều nghị luận việc Thái tử điện hạ cùng tỷ nữ Trần Quốc Công phủ giữa lúc đó không thể không bịa ra hai ba sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (19)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Bang!” Lại là một ly bạch hoa thanh rơi xuống đất.

Trương Vân Sam vẫn chưa hết giận, đem các chung trà khác trên bàn mặt quét xuống đất. Nàng chỉ cần vừa nhớ tới Trần Quốc Công phủ những người đó nhìn mình vui sướng khi người gặp họa hoặc là ánh mắt thương hại, liền cảm thấy trong lòng có một cổ con tức áp không đi xuống.

“Bẩm Nhị tiểu thư, quận chúa tới chơi.” Tỷ nữ chờ ở ngoài cửa cẩn thận trả lời.

“Không gặp!” Trương Vân Sam đang nổi nóng, nơi nào có tâm tư gặp người, đặc biệt lại là Tướng Lệnh Trình nàng vẫn luôn muốn bỏ qua lại trước nay không có thành công.

“A nha ta đến xem, Trắc phi của Thái tử đây là như thế nào lạ?” Cố Thịnh Nhân vừa vào cửa liền thấy được trong phòng hỗn độn chi sắc.

Không sai, nàng chính là tới có ý kích thích Trương Vân Sam.

Trương Vân Sam nhìn thấy Cố Thịnh Nhân tiến vào, sắc mặt chính là biến đổi: “Người vào bằng cách nào?”

“Lục Y! Không phải nói không cho phép làm người tiến vào sao?” Nàng hướng tới tỷ nữ phía sau Tướng Lệnh Trình nói.

Cố Thịnh Nhân phát tay làm Lục Y lui xuống, Lục Y có chút do dự, Cố Thịnh Nhân sắc mặt lạnh lùng: “Như thế nào? Đây là phủ Đại tướng quân, ta nói, thế nhưng mặc kệ sao?”

Lục Y do dự một chút, hiện tại đi ra ngoài, chờ lát nữa nhiều lắm chính là bị Nhị tiểu thư răn dạy một đốn, nếu là làm trái mệnh lệnh của quận chúa

Lục Y đánh cái rùng mình, Trưởng công chúa điện hạ nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng!

Lục Y tư thái hèn mọn lui đi ra ngoài, còn sấn sọc đóng lại cửa phòng.

Tướng Vân Sam cảm tức nhìn tỷ của mình, quay đầu nhìn thấy Cố Thịnh Nhân cười ngâm ngâm nhìn mình.

“Tỷ tỷ tiến đến là có chuyện gì?” Nàng bày ra khuôn mặt tươi cười, hiện tại còn không phải thời điểm cùng Tướng Lệnh Trình nháo phiền.

Cố Thịnh Nhân đột nhiên đi tới chỗ Tướng Vân Sam, ngữ mang ác ý nói: “Ta chỉ là đến xem, thời điểm phát hiện vị hôn phu tương lai của mình cùng một tỷ nữ hạ đẳng yêu đương vụng trộm, ngươi là có cảm thụ gì?”

“Nga, đúng rồi!” Cố Thịnh Nhân nhìn Tướng Vân Sam bổ sung nói, “Mặc kệ ngươi có ý tưởng gì cũng chỉ có thể ở trong lòng ghen, lấy mấy cái hạ nhân xả giận mà thôi, rốt cuộc, chính ngươi cũng chỉ là cái thể thiếp, lại không có tư cách đi nháo.”

Tướng Vân Sam có chút trợn mắt há hốc mồm, nàng trăm triệu lần không nghĩ tới Tướng Lệnh Trình có thể từ trong miệng nghe tới những lời nói này, sau nửa ngày nàng cười lạnh nói: “Ta nguyên tưởng rằng ngươi thật sự như bề ngoài thoát nhìn thuần lương vô hại như vậy, mục vô hạ trần đầu? Nguyên lai bất quá chỉ là giả.”

Điểm chỉ trích này Cố Thịnh Nhân hoàn toàn không bỏ trong lòng, nàng tả hữu nhìn nhìn, tìm một chỗ ngồi xuống, tư thái ưu nhã tự nhiên.

“So không được với ngươi. Ngươi biết không? Nhìn ngươi ở phủ Trấn Quốc Công sắc mặt kia khi nghe được tin tức, trong lòng ta có bao nhiêu vui sướng? Ngươi nghe được tin tức có phải hay không cảm thấy như là ăn phải ruồi bọ ghê tởm? Ta ở chùa Tiềm Long sau núi nhìn thấy ngươi cùng Thái tử ác tha hành sự thời điểm, cũng là loại cảm giác này. Thật sự là Thiên Đạo hảo luân hồi, trời xanh không bỏ qua cho ai!”

Cố Thịnh Nhân vừa lòng nhìn sắc mặt Tướng Vân Sam bởi vì lời nói của mình trở nên tái nhợt.

“Ngươi thế nhưng biết?” Tướng Vân Sam không nghĩ tới, sự tình mình cho rằng bí ẩn cư nhiên sớm đã không phải là bí mật.

“Ta biết đến sự tình rất nhiều.” Cố Thịnh Nhân đột nhiên đứng dậy, tới gần Tướng Vân Sam, nhìn mặt nàng có chút kinh hoảng, cười khê ở nàng bên tai nói:

“Lần đó ở hội chùa là ai đem ta đẩy ngã? Mấy ngày hôm trước ngựa của ta là bị người nào hạ trí huỷ diệt tề? Những việc này, ta đều vô cùng rõ ràng. Tướng Vân Sam, ngươi không phải muốn chơi sao? Ta Tướng Lệnh Trình, sẽ hảo hảo bồi ngươi chơi.”

Nói xong, Cố Thịnh Nhân cũng mặc kệ Tướng Vân Sam phía sau sắc mặt ra sao, thông thả ung dung đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (20)

“Ký chủ, ngươi vì cái gì muốn cô ý hù dọa nàng?” Hệ thống nghi hoặc.

Cố Thịnh Nhân vẻ mặt tươi đẹp: “Ta có dọa nàng sao? Ta nói, nhưng đều là sự thật a. Nàng có thể hay không nghĩ nhiều, liền xem chính nàng.”

Hệ thống: Tổng cảm thấy ký chủ đang phương hướng khó lường phát triển.

Cơ Ngọc được cấp dưới truyền tới tin tức, tỉ mỉ nhìn hai lần, che miệng cười nhẹ nói: “Nguyên tưởng rằng chỉ là mèo Ba Tư lười biếng cao quý, nguyên lai lại là cái mèo hoang nhỏ giương nanh múa vuốt.” Hắn chỉ cảm thấy Tướng Lệnh Trình như vậy càng thêm đáng yêu, hận không thể lập tức đi tới bên người nàng nhìn nàng một cái.

Cố Thịnh Nhân ngồi ở ghế dựa nghe Hộc Châu hội báo, nói Nhị tiểu thư trong khoảng thời gian này nghỉ thần nghỉ quỷ, thức ăn trong phủ đều là trước thừ độc mới bằng lòng ăn, ngoài sân gác đến kín mít.

Nàng cười cười, Tướng Vân Sam quả nhiên là bị mình dọa mình, nàng chẳng sợ thật sự muốn động thủ, cũng sẽ không làm ở phủ Đại tướng quân. Dù

sao cũng là Trắc phi tương lai của Thái tử, xảy ra sự tình, tuy không đến mức thương gân động cốt, phủ Đại tướng quân vẫn là sẽ có một ít phiền toái.

Thực mau liền đến ngày Tường Vân Sam lấy chồng.

Trắc phi không thể chính hồng, không thể kiểu tám người nâng, cũng không tư cách đi cửa chính trong phủ.

Hơn nữa Văn Thành Trưởng công chúa thật sự phiền chán Tường Vân Sam, qua loa cho nàng một ít của hồi môn, chỉ mặt mũi thượng không có trở ngại thôi, phủ Đại tướng quân liền đèn lồng màu đỏ đều không có treo lên.

Cũng may có hoàng gia ban thưởng chồng, ngoại nhân nhìn Tường Vân Sam vẫn là phong cảnh không tồi, người sáng suốt vừa thấy liền biết, vị Trắc phi Thái tử không được nhà mẹ đẻ yêu thích. Thái tử cũng chưa chắc nhiều để ý nàng, thật muốn để ý, cũng sẽ không ở mấy ngày trước nạp phi còn cùng tỷ nữ lêu lổng.

Tường Vân Sam thực mau liền phát hiện, gả cho Thái tử, cũng không sẽ giống trong tưởng tượng của nàng như vậy hảo.

Ngày thứ ba lại mặt.

Tường Vân Sam là một người hồi phủ Đại tướng quân, phô trương nhưng thật ra thực đủ, rốt cuộc hiện giờ hậu viện Thái tử chỉ có nàng được kêu nữ chủ nhân thượng phẩm cấp.

Cố Thịnh Nhân nhìn trang phục nàng lộng lẫy, trong lòng cười thầm, không biết tươi cười này, sau khi triệt hồi tầng tầng son phấn, dư lại là thứ gì?

Nàng có hệ thống trong tay, tự nhiên biết, ngày hôm sau đêm động phòng hoa chúc rời giường, Thái tử liền coi trọng tỷ nữ của Tường Vân Sam.

Văn Thành Trưởng công chúa mượn cớ ốm không có tham dự, chỉ có Đại tướng quân tiếp đãi qua loa Tường Vân Sam.

Tường Vân Sam giống như cũng không phải thực nguyện ý gốc tại phủ Đại tướng quân, dùng qua cơm trưa liền vội vàng trở về phủ Thái tử.

Ngày sau, Cố Thịnh Nhân thật sự thanh thản, mỗi ngày chính là nghe hệ thống truyền đạt tin tức một chút, thường ngắm hoa lưu lưu điều, chờ một cái thích hợp thời cơ.

Thời cơ tới thực mau, Hoàng hậu xử phạt trong cung một cái phi tần tân được sủng ái cấp thấp, không nghĩ tới cái phi tần kia thể nhưng có thai, lập tức đem nhân gia làm cho hài tử không có. Kia nữ nhân cũng là cái thông minh, thừa dịp hoàng đế đối với nàng thương tiếc, cũng không nói Hoàng hậu nói bậy, chỉ cảm khái chính mình không phúc phận, không có biện pháp cấp hoàng gia khai chi tán diệp vân vân.

Hoàng thất vốn là người lớn đơn bạc, cứ như vậy, hoàng đế đối với Hoàng hậu liền có chút không thích.

Liền ở ngay lúc này, toàn bộ hoàng thành tựa như đột nhiên quất lên một trận gió, về lời đồn đãi Thái tử điện hạ tàn hại dân nữ trong một đêm truyền khắp toàn thành.

Các loại phiên bản đều có, hơn nữa kỹ càng tỉ mỉ địa chỉ người danh đều có thể chống lại.

Nguyên bản hoàng đế chỉ tưởng có người ác ý hãm hại Thái tử, chỉ hạ lệnh không cho phép bá tánh truyền bá, nào biết nói sau lại các loại lời đồn đãi xôn xao, thậm chí có người tự xưng bị hại kích trống minh oan, hẳn mới coi trọng lên, mệnh lệnh ám vệ tra rõ.

Này một khi điều tra, làm hoàng đế trong lòng có chút ần ần phát lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (21)

“Bang!” Thái tử quỳ trên mặt đất, một quyển tấu chương giáp mặt hướng tới hán ném xuống.

“Chính ngươi nhìn xem, trên triều đình người người đều là như thế nào buộc tội ngươi? Phàm hạnh không hợp, tàn bạo bất nhân, bất kham gánh quốc to lớn trọng!” Hoàng đế giận không thể át.

Thái tử tâm hoảng hồn, gần đây lời đồn đãi hán cũng nghe đến không ít, những cái sự tình đó hẳn tự nhận làm bí ẩn, đến tốt cùng như thế nào sẽ truyền lưu đi ra ngoài?

Tuyệt đối không thể thừa nhận!

Thái tử hướng tới hoàng đế đập đầu: “Phụ hoàng, nhi thần oan uổng, này nhất định là có người hãm hại nhi thần, mong rằng phụ hoàng tra rõ!”

“Oan uổng?” Hoàng đế cười lạnh một tiếng, đem một đồ vật ném tới trước mặt Thái tử, “Chính ngươi nhìn xem!”

Thái tử thân thủ cầm lấy, chỉ nhìn thoáng qua, trên tay liền bắt đầu run rẩy lên, này mặt trên, thời gian, địa điểm, nói rõ vô cùng rõ ràng, đúng là sự tình mình tự cho là làm bí ẩn.

Nguyên lai phụ hoàng đã sớm điều tra rõ ràng.

“Duyên Hưng, ngươi quá làm trầm thất vọng rồi!”

Việc này lấy hoàng đế áp xuống sở hữu tấu chương buộc tội Thái tử, đem Thái tử cầm tù một tháng mà tiêu ngăn.

Nhưng mà trên triều đình phong ba áp xuống đi, dân gian lời đồn đãi lại ngăn không được, trong khoảng thời gian ngắn, Thái tử ở dân gian thanh âm hàng tới rồi lịch sử thấp nhất.

“Đi điều tra một chút, tin tức này là ai thả ra?” Cơ Ngọc đứng ở nơi đó, cả người giống như một gốc cây thanh trúc, tuyền tú đỉnh bạt.

“Hỏi chủ tử, thuộc hạ tra không ra.” Thân ảnh quỳ gối trước mặt Cơ Ngọc cúi đầu.

Cơ Ngọc trầm ngâm, này chỉ ám vệ là tiên hoàng hậu để lại cho mình, mấy năm nay kinh doanh dưới thực lực nâng cao một bước, so chỉ hoàng đế bên người ám vệ cũng không kém, cư nhiên còn có đồ vật bọn họ tra không ra?

“Kia tin tức phảng phất xuất hiện trống rỗng, tra không đến bắt luận dấu vết gì để lại.”

“Hảo ta đã biết.” Cơ Ngọc phát tay làm người đi xuống.

“Đi? Thật trùng hợp.” Cố Thịnh Nhân mở to hai mắt nhìn.

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân bộ dáng kinh ngạc, trong lòng này cũng không phải là trùng hợp, ta chính là hướng về phía ngươi tới.

Hắn hôm nay một thân cảm y ngọc đá, cực kỳ giống những thế gia quý công tử, nhưng thật ra so lúc trước áo xanh bộ dáng nhiều vài phần nhân khí.

Thất tịch tiết, khắp nơi đều là ngọn đèn dầu huy hoàng, ánh đèn mẫn lờ mờ người đi đường.

“Học Châu cùng Lâm Lang các nàng đâu?” Cố Thịnh Nhân bất giác phát hiện tỷ nữ vẫn luôn đi theo mình cùng hộ vệ không thấy.

“Ta làm người đem bọn họ cấp chỉ khai, đêm nay chúng ta hai người hảo hảo chơi một chút.” Cơ Ngọc gần sát lỗ tai Cố Thịnh Nhân nhẹ giọng nói, thò ra nhiệt khí làm nằng da thịt bên tai nhiễm một tầng diễm lệ sắc thái.

Cơ Ngọc xem ở trong mắt ánh mắt tiêm thâm, thân thủ cầm lấy tay Cố Thịnh Nhân: “Theo sát ta, không cần đi rồi ra.”

Trên đường nơi nơi đều là nữ tử trang phục lộng lẫy hoa phục, Cố Thịnh Nhân một đường đi theo Cơ Ngọc dạo qua đi, cuối cùng ở một chỗ dân cư hãn đến bên hồ ngừng lại.

Phía trước cách đó không xa huyền hai ngọn sáng ngời đèn lồng, chiếu rọi địa phương nơi hai người đứng, nơi xa tiếng người âm ỉ, nơi này u tĩnh bình yên.

Cơ Ngọc vẫn luôn đều không có buông tay Cố Thịnh Nhân ra, hắn nghiêng đầu nhìn sườn mặt Cố Thịnh Nhân.

Đầu tường vọng tuyết đầu mùa, dưới đèn xem mỹ nhân.

Mặt của Cố Thịnh Nhân, tại đây mờ lung lại đa tình ánh đèn hạ bày biện ra một loại kinh người mỹ.

“A Trinh.” Cơ Ngọc cảm thấy yết hầu mình có chút khô khốc, “Ta đưa cho ngươi hoa gọi tình, ngươi thích chứ?”

Cố Thịnh Nhân có chút khần trương, nàng trong lòng đối với Cơ Ngọc không phải không có cảm giác, chính là này chủ định là không có tương lai một phần cảm tình. Cơ Ngọc sẽ chết, sẽ đi qua, mà chính mình lại là tương đương với có được sinh mệnh vĩnh hằng.

So chưa từng có được càng tuyệt vọng, là có được lúc sau lại mất đi.

Dưới tình thế cấp bách, Cố Thịnh Nhân toát ra một câu.

“Ân? Ngươi như thế nào biết tên của ta?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán*! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Tướng Phủ Đại Tiểu Thụ Vs Xuyên Qua Thứ Muội (22)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cơ Ngọc thăm thờ dài một hồi, biết Cố Thịnh Nhân là đang lảng tránh vấn đề của mình.

Hắn nhìn nữ tử trước mắt rõ ràng có chút hoảng loạn lại nỗ lực làm bộ dáng đạm nhiên, giống như là một con tặc mao tiểu thú, trong lòng mềm mại không thôi, cũng không thể nhẫn tâm tới bức bách nàng.

Hắn vươn tay tới ở trên đầu Cố Thịnh Nhân nhẹ nhàng xoa nhẹ một chút.

“Ta chẳng những biết ngươi kêu A Trinh, còn biết mẫu thân ngươi là Văn Thành Trưởng công chúa, phụ thân ngươi là Chiến Thần Đại tướng quân.”

Nhìn Cố Thịnh Nhân đôi mắt càng mở to càng lớn, Cơ Ngọc cười khẽ một tiếng: “Lại nói tiếp, ta chính là biểu ca của ngươi đứng đứng đắn đắn.”

Cố Thịnh Nhân cùng hệ thống nói: “Hắn như thế nào lại bại lộ thân phận mình? Hiện giờ Đại hoàng tử chính là bị hoàng đế giam cầm, nếu là bị phát hiện xuất hiện ở bên ngoài, hậu quả hẳn là thực nghiêm trọng đi?”

Hệ thống: “Có lẽ, hẳn là chắc chắn ký chủ ngươi sẽ không đi nói ra ngoài.”

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân sắc mặt từ mờ mịt đến khiếp sợ: “Ngươi là.....”

Hắn che lại miệng Cố Thịnh Nhân: “Ngaoan, tên này, hiện tại còn không phải thời điểm nói ra. A Trinh, đáp ứng ta, cho dù là mẫu thân ngươi, cũng không cần nói cho nàng.”

Cố Thịnh Nhân gật gật đầu.

Cơ Ngọc buông tay che miệng lại Cố Thịnh Nhân, đột nhiên hỏi: “Gần đây Thái tử, có phải hay không tới tìm ngươi?”

Cố Thịnh Nhân sắc mặt lập tức trở nên rất khó xem.

Đúng vậy, Thái tử trong khoảng thời gian này, tới đi tìm Cố Thịnh Nhân hai lần. Trong lời nói ngoài ý tứ đơn giản chính là dỗ dành Cố Thịnh Nhân, nói trong lòng mình người vẫn luôn là nàng, làm nàng chờ hắn, chờ đến Thái tử đăng cơ xưng đế, Cố Thịnh Nhân liền sẽ là mẫu nghi thiên hạ Hoàng hậu.

Thái tử đương nhiên không cam lòng, hắn vẫn luôn coi Cố Thịnh Nhân vì chính mình, lập tức, vị hôn thê liền biến thành biểu muội, Thái tử luôn luôn bá đạo như thế nào tiếp thu?

Nếu đổi thành tiểu cô nương hơn mười tuổi, nói không chừng thật sự sẽ bị Thái tử này một phen lời ngon tiếng ngọt cấp đã động, nhưng là cố tình lại là trong thân xác Tướng Lệnh Trinh chính là Cố Thịnh Nhân. Nàng chính là đem bản chất Thái tử nhân tra nhìn hoàn toàn.

Cơ Ngọc xem thần sắc nàng liền biết chính mình nói không có sai.

Sắc mặt của hắn trầm xuống, hắn đột nhiên cầm tay Cố Thịnh Nhân, cúi người xuống.

Cố Thịnh Nhân đôi mắt ở trong nháy mắt phóng đại, trên môi truyền tới xúc cảm rõ ràng nói cho nàng đã xảy ra chuyện gì.

Cơ Ngọc chỉ cảm thấy cảm giác này hết sức điềm mỹ.

Nhìn Cố Thịnh Nhân bộ dáng ngốc ngốc, yết hầu hắn trung phát ra một tia cười khẽ, thanh âm kia trầm thấp lại câu nhân, Cố Thịnh Nhân cảm thấy trong lòng mình xây lên tường vây phòng ngự có chút lung lay sắp đổ.

Sau đó, trước mắt tối sầm, là Cơ Ngọc giờ tay bung kín đôi mắt nàng.

Cố Thịnh Nhân ngốc ngốc ngồi ở trong xe ngựa, trong đầu hồi tưởng sự tình vừa mới phát sinh.

Một cái hôn kia làm nàng vụng vụng hồ hồ, lúc sau Cơ Ngọc giống như nói vài câu gì nàng cũng không có nghe được, biết cấp dưới Cơ Ngọc thông tri hẳn cần phải trở về.

Sau đó Cơ Ngọc nắm tay nàng, đem nàng đưa tới phố xá phía trước, bọn hạ nhân Trưởng công chúa phù đang tìm nàng.

“Quận chúa!” Hộc Châu liếc mắt một cái liền thấy được Cố Thịnh Nhân trong đám người, kinh hi phi thường, vội vàng chạy tới, Cố Thịnh Nhân quay

đầu lại, người phía trước vẫn luôn nắm tay mình đã biến mất.

Chỉ có trước khi rời đi câu nói kia vẫn luôn vang lên ở nàng bên tai: “A Trinh, ngươi phải chờ ta. Ta cam đoan, không tới một năm, sẽ tự mình tới cửa, về vang hướng tới cô mẫu cầu thủ ngươi.”

“Hệ thống, làm sao bây giờ? Ta khả năng thật sự rơi vào đi.” Cố Thịnh Nhân bắt đầu dĩ nói, nàng khòe miệng lại tiết lộ ra một tia ý cười.

Hệ thống trầm mặc một chút: “Ký chủ, bản hệ thống không khỏi ngăn ký chủ cùng ba ngàn thế giới nhân loại sinh ra tình cảm dư thừa.”

Có một câu nó không có nói ra.

Lại thâm hậu ngọt ngào cảm tình, cũng không thắng nổi thời gian ma thế vĩnh không ngừng nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (23)

Editor - Beta: Mộng Kha

Trở thành Trắc phi của Thái tử Tường Vân Sam gần đây rất là sinh động, yến hội liên miên.

Nếu đã trở mặt, Cố Thịnh Nhân cũng liền không cần ủy khuất mình, mỗi lần đều mượn có ốm không tham gia.

Trong phạm vi Hoàng thành thế gia, đều minh bạch Trắc phi của Thái tử cùng đích tỷ Thanh Dương quận chúa quan hệ không tốt, tất nhiên, vị Trắc phi nương nương này cùng phủ Đại tướng quân quan hệ cũng khiến người ta suy nghĩ sâu xa.

Thái tử không ngừng một lần biểu đạt hấn bắt mẫn, hấn đồng ý cưới Tường Vân Sam qua cửa là vì cái gì? Trừ bỏ vì ý chí của phụ hoàng, quan trọng nhất chính là Tường Vân Sam sinh ra trong phủ Đại tướng quân, đứng phía sau là Trường công chúa cùng Đại tướng quân!

Nếu Tường Vân Sam không được hai người yêu thích, bước cờ này chính là hoàn toàn đi nhầm.

Tường Vân Sam ở trong phủ Thái tử thường ngày không có như bên ngoài tưởng tượng.

Thái tử hiện giờ thực phiền não, mẫu hậu lớn tuổi sắc suy, đối với phụ hoàng lực ảnh hưởng đã không lớn bằng trước, nghe nói phụ hoàng gần đây nạp mấy phi tử tuổi trẻ dung mạo mỹ, đã thật lâu không đi qua cung mẫu hậu.

Cố Thịnh Nhân mới mặc kệ hai người này phiền não như thế nào, nàng mỗi ngày nên hưởng thụ, nên chơi đùa, ngẫu nhiên ứng phó một chút đối với thanh niên tài tuấn ôm có tâm ái mộ mình, nhân tiện trấn an một chút bình đảm chưa nào đó.

“..... A Trinh sức quyến rũ giống như văng tích, bày sồi hoàn nuôi, ngô trần trọc, không thể đi vào giấc ngủ.....” Cố Thịnh Nhân nhìn giấy viết thư trong tay, có chút không nói được, một trích tiên nam nhân như vậy, cư nhiên cũng sẽ nói ra loại lời nói này.

Về phương diện khác, nàng trong lòng lại có chút ngọt ngào nho nhỏ, một trích tiên nam nhân như vậy, là vì nàng mới nói ra lời này.

Thẳng đến khi hệ thống nhắc nhở nàng, Tường Vân Sam đã xảy ra chuyện.

“Là trúng độc.” Hệ thống nói.

Xác thực tin tức thực mau liền truyền tới trong phủ.

Tường Vân Sam ở thời điểm mời phu nhân tiểu thư thế gia ngắm hoa, đột nhiên cảm thấy trên mặt ngứa vô cùng, trở về lúc sau trên mặt liền có vô số rậm rạp hồng ngứa đập. Thời điểm gặp người, trên đầu đã có sa khăn bịt kín, chỉ có thể nhìn đến một đôi mắt.

Nghe nói trong phủ Thái tử Thái Y từng đột tiến vào lại đi ra ngoài, Trắc phi trong phòng đồ vật hai ba ngày liền phải đổi một lần, Tường Vân Sam trên mặt đầu sa vẫn luôn không có gỡ xuống.

“Trắc phi nương nương, nên dùng được.” Lục Y cẩn thận ở ngoài cửa nói.

“Tiến vào.” Hồi lâu, trong phòng mới truyền ra thanh âm của Tường Vân Sam.

Lục Y nhẹ nhàng đẩy cửa tiến vào, đem khay trong tay đặt ở trên bàn, không dám ngẩng đầu nhìn người đang ngồi ở trên giường, lại lặng yên không một tiếng động lui đi ra ngoài.

“Kẻo kẹt ~”, thẳng đến khi cửa phòng đóng lại hồi lâu, Tường Vân Sam mới thân thủ lấy đi trên lụa mỏng trên đầu.

Tay nàng có chút run, lại vẫn là đem gương lấy xuống dưới.

Kính bóng loáng biểu hiện chính là một gương mặt như ác quỷ.

Những cái màu đỏ đỏ ngất đáp giờ phút này đã sinh ra mùi chảy huyết màu đen, trong không khí tràn ngập một cỗ hương vị quái dị, cả khuôn mặt không có một chỗ nào hoàn chỉnh.

Ngay cả chính nàng, khi nhìn thấy khuôn mặt này đều muốn nôn mửa, cố tình Thái Y viện những cái phế vật vô dụng đó, cư nhiên liền nguyên nhân đều không có điều tra ra.

Thái tử..... A, cái hảo phu quân kia của mình, từ sau khi tới nhìn mình liếc mắt một cái, liền không có bước vào quá cửa phòng này, nguyên nghĩ rằng sẽ là phu quân của mình, nguyên lai cũng bắt quá là tham sắc đẹp mà thôi.

Nhìn gương mặt trong gương kia làm người ghê tởm, Tường Vân Sam nhanh chóng dùng được, thay tân sa che khuất, chỉ lộ ra một ánh mắt oán độc

Tường Lệnh Trinh, nhất định là nàng!

Nàng đã biết hành động lúc trước của mình, lần này nhất định là nàng trả thù việc mình đã làm! Tường Vân Sam hung hăng cắn răng: Tường Lệnh Trinh, người một khi đã ác độc như vậy, liền chó có trách ta tàn nhẫn độc ác.

Ta đã tiếp cận địa ngục, người như thế nào có thể một mình ở thế gian hưởng thụ bình yên!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (24)

Editor - Beta: Mộng Kha

Tường Vân Sam vào cung.

Nàng cắn răng thế sự tình trên mặt mình là bị người hạ độc gây ra, khăn cầu Hoàng hậu làm chủ, tra ra hung thủ hiểm ác sau màn.

Lúc ấy vừa lúc hoàng đế cũng ở đây, đối với con dâu Tường Vân Sam lấy nhật nguyệt đi vào giấc mộng này, hẳn vẫn là có chút coi trọng, hướng chỉ, trong phủ Thái tử thủ vệ tương đối nghiêm ngặt, hôm nay có thể lặng yên không một tiếng động ở trong phủ Thái tử cấp Trắc phi hạ độc, nói không chừng giả lấy thời gian người nọ cũng có thể ở bên trong hoàng cung cấp chính mình hạ độc thủ.

Tra! Cần thiết nghiêm tra!

Cơ Ngọc tự nhiên biết được tin tức này, trên mặt hẳn tươi cười đặc biệt ý vị thâm trường: “Tra? Vừa lúc, ta chuẩn bị một ít đồ vật có ý tứ cho các người coi như lễ vật.”

Trong cung ám vệ ở trong phủ Thái tử điều tra kết quả chính là, Tường Vân Sam trên mặt độc là vật gì gây ra tạm thời không rõ ràng lắm, lại ở hậu viện của Thái tử lục soát ra một ít đồ vật.

Tỷ như đến từ một loại kỳ hoa ở Tây Vực bên kia—— di hương Đà La.

Loại đồ vật này ở Thiên Khải triều cực kỳ hiếm thấy, Thái Y viện phân tích thành phần lúc sau, đến ra một kết luận: Vật ấy có công hiệu hưng thú huyền, thêm vào bên trong ẩm thực, không chỉ có thể khiến người sinh ra một ít cảnh ảo ảnh, lâu dài, có thể ảnh hưởng đến cảnh trong mơ của một người.

Hoàng đế sắc mặt lúc ấy liền khó coi lên. Đế vương đa nghi, hẳn lập tức liền nghĩ tới chính mình cùng Hoàng hậu cảnh trong mơ kia.

Nhật nguyệt như mộng? Đây vốn là đại đại điềm lành, chính là mấy ngày nay, hẳn không có nhìn đến cái gọi là điềm lành ở nơi nào, trong phủ Thái tử càng là liên tiếp xảy ra chuyện, mà Tường Vân Sam cái tân Trắc phi Thái tử mới nạp này, cũng không có nửa điểm cùng thường nhân bất đồng.

Hắn hoài nghi, trong cung là bị người động tay động chân.

Nơi hoàng đế cư trú Ngọa Long điện bị thanh tra một phen, quả nhiên, ở trong điện cực ở một góc, có một túi dùng làm phôi sức, phát hiện di hương Đà La.

Hoàng đế tức giận, bên trong tâm cung mình thế nhưng bị người dễ dàng bỏ thêm đồ vật như thế!

Hôm nay chỉ là một gốc cây di hương Đà La, ngày sau nếu là người ta muốn hấn mệnh đâu?

Việc này là ai làm? Hấn cái cảnh trong mơ quý vị kia ai có thể được đến chỗ tốt lớn nhất?

Để vương sắc mặt âm trầm, hấn không có triệu kiến Thái tử, mà là trước tiên hạ lệnh, tra rõ hậu cung!

Hậu cung chính là phạm vi chức quyền của Hoàng hậu, hoàng đế hạ lệnh tra rõ hậu cung lại không có thông tri Hoàng hậu biết được, này trong đó tự nhiên có miêu nị. Hoàng hậu vội vàng vàng vàng trang điểm chải chuốt đi tới Ngọa Long điện.

“Bệ hạ, không biết lần này đại động can qua là vì chuyện gì?” Hoàng hậu năm nay bốn mươi, dung sắc bảo dưỡng đến cực hảo, tuy rằng cùng những cái hơn mười tuổi tiểu cô nương đó vô pháp so, lại đều có một cỗ thành thực nữ nhân phong tình. Huống chi, hàng năm địa vị cao làm nàg nhiều một thân khí chất tôn quý hơn thường nhân.

Hoàng đế nhìn người bên gối mình sùng nhiều năm, không nói gì. Lần này cái gọi là “Nhật nguyệt đi vào giấc mộng”, vừa vặn chính là mình cùng Hoàng hậu đồng thời làm một giấc mộng, này trong đó, có bao nhiêu hơi nước, Hoàng hậu lại sắm vai một cái nhân vật như thế nào, vẫn là không biết bao nhiêu.

“Trăm hôm qua mơ thấy tổ tiên cảnh báo, nói rõ trong cung có tà vật quấy phá, cố ý tra rõ một phen.” Hoàng đế nói.

Hấn chú ý tới Hoàng hậu trong ánh mắt xẹt qua một tia mắt tự nhiên, trong lòng điểm khả nghi càng sâu.

Trận này trong cung tra rõ giăng co vài ngày, tuy rằng hoàng đế nghiêm lệnh bảo mật. Hoàng thành một ít thế gia, tỷ như phủ Đại tướng quân, vẫn là được đến tin tức. Không biết là đã xảy ra sự tình gì, trong lúc nhất thời, toàn bộ hoàng thành đều an tĩnh không ít.

Cuối cùng sau mười ngày, trận này trong cung thanh tra rốt cuộc trần ai lạc định.

Điều tra ra đồ vật lại làm hoàng đế cả người tức giận không thôi.

Hấn trực tiếp đi vào trong cung Hoàng hậu.

“Hoàng hậu tốt của trăm, trăm thế nhưng không biết, thời gian hai mươi năm qua, ngươi thế nhưng làm ra nhiều chuyện như vậy!” Hoàng đế nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Hoàng hậu, đem một đồng đồ vật điều tra ra ném tới dưới chân nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (25)

Editor - Beta: Mộng Kha

Hoàng hậu tay thực ôn, nàg chậm rãi đem tư liệu trên mặt đất nhặt lên.

Nhìn thực kỹ càng tỉ mỉ liệt ra một chút sự tình, tỷ như nàg thời điểm tuổi trẻ hãm hại qua này đó đối thủ, hại quả này đó phi tần sinh non, hoặc là vu oan mưu hại qua người nào.

Hoàng hậu trong lòng cũng không sợ hãi, những người đó, lúc này đã sớm chôn ở ngầm hoàng cung này thành một đồng xương khô, hoàng đế thậm chí liền bộ dáng đều không nhất định có thể nhớ tới, càng không thể có thể sẽ bởi vì cái này mà đến nghiêm khắc xử phạt nàg Hoàng hậu đã bồi hấn hai mươi năm.

Bất quá chính là ở đế vương cảm nhận hình tượng tan biến, nàg tuổi càng cao, năm gần đây cũng khó có ân sủng, lần này mình như thế nào nàg cũng không để ý, chỉ lo lắng hoàng đế hồi bởi vậy ác nàg sinh ra Thái tử.

Thẳng đến khi tay phiên đến một chỗ trong đó, Hoàng hậu tay run một chút, nàg thấy được cái tên kia.

Thì ra là thế, nàg nói hoàng đế vì sao cảm xúc sẽ kích động như vậy, nguyên lai là tra được một vụ này.

Tiền hoàng hậu, chị ruột nàng, đương kim Thánh Thượng nguyên sau, nàng cả đời cũng không có thể lọt vào mắt người nam nhân này.

“Bệ hạ, đây là ý gì?” Cực hạn hoàng loạn qua đi, Hoàng hậu thế nhưng chậm rãi bình tĩnh xuống.

“Chuyện gì?” Hoàng đế nguyên bản thường thức cái bộ dáng Hoàng hậu này của mình gặp biến không kinh, giờ phút này lại cảm thấy khuôn mặt này như thể làm người chán ghét.

“Năm đó sự tình A Nhạc khó sinh, thế nhưng không phải ngoài ý muốn? Trẫm muốn chính miệng người nói cho ta biết!” Hoàng đế ánh mắt phiếm hồng nhìn Hoàng hậu.

“Bệ hạ không phải đã tra vô cùng rõ ràng? Cần gì phải còn tới hỏi thần thiếp?” Hoàng hậu nhẹ nhàng sửa sang lại một chút đầu tóc hơi tán loạn, “Dạ, là ta, năm đó bởi vì ghen ghét tỷ tỷ, ở thời điểm nàng sinh sản, mua được bà đỡ, nguyên bản tính toán một thì hai mệnh, không nghĩ tới cái tiểu nhân kia nhưng thật ra mạng lớn.”

“Bang!” Hoàng hậu mặt bị đánh thiên hướng một bên.

“Độc phụ!”

Hoàng hậu đột nhiên nở nụ cười: “Độc phụ? Không sai, ta chính là cái độc phụ! Nàng Lý Nhạc Quân mới là hoàn mỹ nhất nữ nhân thiện tâm nhất! Chính là nàng nha, không phải là bị ta lặng yên không một tiếng động giết chết? Ta thành Hoàng hậu, nhi tử ta thành Thái tử, mà nàng đâu? Con trai của nàng hiện tại còn ở chùa miếu đương hòa thượng!”

Hoàng đế khi cả người phát run, hần nhìn người làm bạn hơn hai mươi năm bên gối, chỉ cảm thấy chính mình chưa bao giờ từng nhận thức qua nàng.

“Người tới, Hoàng hậu đột phát bệnh hiểm nghèo, không tiện gặp khách, đóng cửa từ chối tiếp khách!” Hoàng đế cũng không quay đầu lại đi ra khỏi cung Hoàng hậu.

Trong khoảng thời gian này hoàng thành luôn có một loại cảm giác mưa gió sắp đến.

Hoàng hậu bệnh nặng từ chối tiếp khách, Thái tử bị biến tướng cảm tức, không ít người đều miễn cảm nhận thấy được, hôm nay Thiên Khải triều, chỉ sợ muốn biến chuyển.

Đặc biệt là lúc này, hoàng đế đột nhiên hạ một đạo chiếu lệnh.

Nghênh đón Đại hoàng tử vẫn luôn ở chùa Tiềm Long thay hoàng thất cầu phúc hồi cung!

Đại hoàng tử nhiều năm, ở trong hoàng thành vẫn luôn như là người trong suốt tồn tại, không ít người đều thiếu chút nữa quên mất, hần nguyên bản là thân phận hoàng tử tôn quý nhất, lại ở kham khổ chùa miếu ngày người mười mấy năm.

“Hoàng Thượng đây là rốt cuộc nghĩ thông suốt?” Đại tướng quân đối với thê tử nói.

Bọn họ cũng đều biết, tiền hoàng hậu là một đạo khảm trong lòng hoàng đế vẫn luôn không qua được. Thiếu niên phu thê, đúng là thời điểm tình nùng, tiền hoàng hậu đang tốt đẹp tự nhiên chết, từ đây để vương trong lòng vô pháp ma diệt một giọt chu sa.

Đại hoàng tử Cơ Ngọc không thể nghi ngờ là khiến người thôn thức, hoàng đế đem tiền hoàng hậu chết đổ hết ở trên người hần, vẫn luôn đều không thích hần, nguyên sau con vợ cả, ở trong cung đến cái nô tài đều không bằng, thậm chí cuối cùng hoàng đế liền thấy đều không muốn nhìn thấy hần, đem hần tuổi nhỏ đưa đến trong chùa Tiềm Long.

Lúc ấy, Đại tướng quân là một trong những trọng thần đều từng khuyên can qua, nề hà hoàng đế tâm ý kiên quyết, việc này không có nửa phần đường sống cứu vãn.

“Kia hài tử cuối cùng là hết khổ, mấy năm nay, cũng làm khó hần.” Văn Thành Trường công chúa cũng cảm khái.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (26)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Sao người lại tới đây?” Cô Thịnh Nhân mở to hai mắt nhìn nam nhân đột nhiên xuất hiện ở trước mặt. Lúc này, hần không nên là ở trong hoàng cung

sao?

Cơ Ngọc ôn nhu cười: “Trong cung tùy thời có thể đi, chính là A Trinh cũng không phải tùy thời có thể nhìn thấy.”

Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy người này nói lời âu yếm kỹ năng càng ngày càng cao.

Đại hoàng tử vừa mới hồi cung, hoàng đế liền tổ chức cung yến long trọng, mời thế gia quan viên tham dự, trình độ long trọng này làm người lú lờ, người sáng suốt cũng đều biết, đây là hoàng đế tự cấp cho Đại hoàng tử vừa mới hồi cung tạo thế.

Cố Thịnh Nhân đi theo phụ mẫu tham dự.

Cơ Ngọc là đi theo hoàng đế cùng nhau ra tới, tất cả mọi người đem ánh mắt đặt ở trên người hắn.

Đây là vị Đại hoàng tử kia ở chùa miếu sinh sống mười mấy năm? Không ít người cảm thấy kinh ngạc. Bọn họ nguyên tưởng rằng, chính mình hội kiến đến là một người sợ hãi rụt rè, không có nửa điểm Đại hoàng tử thiên gia phong phạm, lại không có nghĩ đến, Cơ Ngọc cư nhiên sẽ là một người như thế này.

Chẳng lẽ, thật là thiên gia giem cường đại như thế, Đại hoàng tử từ nhỏ chính là long phượng chi tử như vậy?

Cố Thịnh Nhân xa xa ngồi nhìn ở hoàng đế hạ đầu Cơ Ngọc, hắn hôm nay mặc một cái trường bào ám màu tím, đem dáng người thon dài phác họa nhìn không sót gì, tóc dài như mực bị đính đầu ngọc quan thúc khởi, toàn bộ ngũ quan tinh xảo đều hiển lộ ra tới, mặt mày đều như vẽ trong tranh.

Phảng phất là đã nhận ra ánh mắt của nàng, Cơ Ngọc đột nhiên quay đầu qua, vừa lúc chống lại ánh mắt Cố Thịnh Nhân, hắn chậm rãi triều hắn lộ ra một cái tươi cười.

Cố Thịnh Nhân nhìn hắn chớp chớp mắt.

“Tê.” Nàng nghe được một trận hút không khí.

“Trời ạ Đại hoàng tử diện hạ lớn lên thật là đẹp mắt.” Bên cạnh một vị tiểu thư rõ ràng là bị cái tươi cười kia của Cơ Ngọc cấp mê hoặc, cúi đầu nhẹ giọng cùng nữ tử bên cạnh kể tai nói nhỏ.

Cố Thịnh Nhân có điểm bí ẩn đặc ý, người đẹp như vậy, bị nàng Cố Thịnh Nhân cấp dự định.

Cung yến cuối cùng, mới là vở kịch lớn, hoàng đế tự mình kéo lại tay Cơ Ngọc, ngự khẩu thân phong hắn làm “Ngự Vương”.

Lời vừa nói ra, quần thần ồn ào, ngự cái tự này, từ trước đến nay là chuyên chúc đế vương, hiện giờ bị hoàng đế định làm phong hào cho Đại hoàng tử, hoàng đế ý tứ quả thực miêu tả sinh động.

Huống hồ yến hội lần này, Hoàng hậu cùng Thái tử đều không có tham dự, này cũng gián tiếp thuyết minh thái độ của hoàng đế.

Không ít người nhìn về phía Cơ Ngọc ánh mắt đã thay đổi, càng có không ít nữ tử trong gia tộc vừa độ tuổi các đại thần đem chú ý đánh tới trên người Cơ Ngọc.

Cung yến sau khi chấm dứt, Cố Thịnh Nhân chưa kịp cùng Cơ Ngọc nói thượng lời nói, liền phải cùng phụ mẫu trở về phủ.

Ngự Vương vinh sùng tất cả mọi người xem ở trong mắt.

Hoàng đế thậm chí vì hắn tân kiến một tòa cung thất, sau khi hoàng tử thành niên phong vương, ấn lệ thường đều là ra cung xây phủ, chỉ có một người có thể vẫn luôn ở tại trong cung, chính là trử quân.

Hoàng đế còn đưa ra phái vì hắn nạp phi, lại bị Cơ Ngọc ngăn cản.

“Vì sao?” Hoàng đế ngạc nhiên nói.

Cơ Ngọc sắc mặt đỏ đỏ lên: “Nhi thần đã có nữ tử ái mộ.”

Hoàng đế hiểu kỳ: “Nga? Là tiểu thư nhà nào? Nếu là thân phận thích hợp, trẫm có thể vì các ngươi tứ hôn. Nếu là thân phận không thích hợp nói, sợ là muốn ủy khuất nàng.”

Cơ Ngọc chần chờ một chút: “Là tiểu thư ngày đó ngồi ở bên cạnh Văn Thành cô mẫu.”

Hoàng đế suy tư một chút, đột nhiên cười: “Trẫm đã biết, ngươi nói chính là nữ nhi duy nhất của Văn Thành cô mẫu ngươi, Thanh Dương quận chúa. A Trinh đưa nhóc này là ta từ nhỏ nhìn lớn lên, là cái phẩm cách tốt. Ngươi nếu là thích, trẫm có thể vì các ngươi tứ hôn.”

Cơ Ngọc lắc lắc đầu: “Phụ hoàng, nàng còn không quen biết ta, tứ hôn như vậy quá đột ngột. Ta hy vọng nàng cũng có thể đối với ta có hảo cảm.”

Hoàng đế nhìn khuôn mặt Cơ Ngọc giống như mẫu thượng thoát hiện đồ ửng này, đột nhiên liền nghĩ tới năm đó chính mình cùng A Nhạc.

Hoàng đế cười to: “Được rồi được rồi, các ngươi người trẻ tuổi thích lưỡng tình tương duyệt. Như vậy, ta liền tiếp theo nói ý chỉ, làm ngươi cùng Đại tướng quân học tập binh pháp, làm ngươi nhiều lần trông thấy A Trinh. Con ta ưu tú như vậy, nhất định có thể ôm được mỹ nhân về.” Hắn vừa mới bắt quá là thử, rốt cuộc Đại tướng quân tay cầm trọng binh, nếu là Cơ Ngọc cùng hắn sớm có cầu kết.....

Bắt quá vừa mới Cơ Ngọc nói đánh mất một tia do dự cuối cùng trong lòng, nghĩ đến Cơ Ngọc chỉ là thiếu niên mộ gái, ngày ấy nhìn đến A Trinh dung mạo kinh vi thiên nhân, mới có chút động tâm.

Cơ Ngọc cúi đầu, đầu hạ lãnh quang trong mắt: “Đa tạ phụ hoàng.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (28)

Editor - Beta: Mộng Kha

Trận chiến dịch này so với trong tưởng tượng muốn lâu dài, nhưng là kết quả lại không có biến hóa gì.

Một năm sau, hai mươi vạn đại quân khai hoàn hồi triều.

Một năm này, tên tuổi của Ngự Vương Cơ Ngọc, cũng bị người quảng làm người biết, đặc biệt là hắn suất lĩnh một chi kì binh thâm nhập địch doanh, sự tích ngàn dặm lấy thủ cấp địch quân thủ lĩnh, cũng được Thiên Khải vương triều bá tánh truyền lại tụng.

Hôm nay, là ngày đại quân khai hoàn hồi triều.

Vô số mọi người nẩy lên phớ xá, nghi chân ở hai bên đường, muốn chiêm ngưỡng một phen phong thái Ngự Vương điện hạ.

Cố Thịnh Nhân cũng tại đây hành chi liệt. Nàng cùng Văn Thành Trường công chúa cùng nhau, bị mấy cái tôi tớ hộ vệ, đứng ở bên trong đám người vây xem, chờ đợi anh hùng chiến thắng trở về.

Thực mau, chỗ cửa thành liền xuất hiện bóng dáng đại quân.

Đại tướng quân cao đầu đại mã đi ở đằng trước, theo sát sau đó, là cả người ngân bạch áo giáp Cơ Ngọc.

Một năm kiếp sống quân lữ, làm hắn trương thanh nhả như ngọc trên mặt kia thêm vài phần túc sát khí thế, một cái lơ đãng ngoái đầu nhìn lại, là có thể khiến cho một mảnh mặt đỏ.

Cố Thịnh Nhân nơi vị trí cực hảo, không chỉ có thể rõ ràng hơn nhìn đến Đại tướng quân cùng Cơ Ngọc, càng có thể liếc mắt một cái đã bị bọn họ nhìn đến.

Nàng còn cấp Cơ Ngọc đưa lên một phần đại lễ —— chứng cứ Thái tử mấy năm nay kết bè kết cánh thích khách chỉ sợ đã xuất hiện ở phía trên ngự án của hoàng đế.

Lúc này đúng là thời điểm Cơ Ngọc thanh thế như mặt trời ban trưa, hoàng đế vốn là có tâm dễ trừ, này tề mãnh được một chút, việc này lại vô cứu vãn đường sống.

Cơ Ngọc vừa nhắc mắt liền thấy được Cố Thịnh Nhân, hắn ruỗi ngựa hướng tới bên này lại đây, thời điểm đang muốn tới trước mặt Cố Thịnh Nhân nói câu gì đó, đột nhiên biến sắc.

Không biết từ nơi nào toát ra tới vài bóng người đột nhiên từ trong đám người vọt ra tới, trong tay đều mang theo binh khí, hướng tới Cơ Ngọc lập tức đánh tới.

Thực rõ ràng, mục tiêu của bọn họ là Cơ Ngọc.

Cố Thịnh Nhân trước tiên bị thị vệ phủ Đại tướng quân bảo vệ.

Cơ Ngọc nhìn đến nơi này, hơi hơi yên lòng, chuyên tâm ứng phó với thích khách trước mắt.

Những người đó rõ ràng là trải qua huấn luyện tỉ mỉ, chiêu xảo quyết tàn nhẫn, Cơ Ngọc trong khoảng thời gian ngắn thể nhưng rơi xuống thế hạ phong.

Càng thêm không ổn chính là, nguyên bản quân sĩ đi theo phía sau Cơ Ngọc cũng bị người như có như không cuốn lấy, những cái bả tánh đó nhìn thấy trường hợp ám sát, đều bị dọa ngốc, căn bản không màng hiệu lệnh Đại tướng quân bắt đầu tứ tán bốn đảo, trong khoảng thời gian ngắn trường hợp có chút mất khống chế.

Một cái không lưu ý, Cơ Ngọc đã bị một thích khách thương một đao ở cánh tay, tọa kỵ dưới cũng một tiếng rên rỉ, ngã xuống bên trong vũng máu.

Cơ Ngọc nhân thể một lần, rơi xuống đất chỗ cùng địa phương nơi Cố Thịnh Nhân đứng không xa.

“Các người đi giúp Ngự Vương điện hạ.” Văn Thành Trường công chúa nhanh chóng quyết định. Thích khách mục tiêu rõ ràng chính là Cơ Ngọc, các nàng bên này ngược lại không có nguy hiểm.

Văn Thành Trường công chúa lúc sau vô số lần hối hận chính mình làm ra quyết định này, thiếu chút nữa làm nàng mất đi người quan trọng nhất.

Phủ Đại tướng quân thị vệ đều là tinh nhuệ, có bọn họ gia nhập, Cơ Ngọc áp lực giảm bớt.

Rốt cuộc sở hữu thích khách đều bị đèn tội, Cơ Ngọc thở dài nhẹ nhõm một hơi, đang chuẩn bị hướng bên này đi tới.

Cố Thịnh Nhân đứng ở nơi đó cười nhìn hấn, chuẩn bị nói cho hấn, chính mình cho hấn chuẩn bị một cái đại đại kinh hi.

Cơ Ngọc thần sắc đột nhiên trở nên hoảng sợ lên, hấn không màng tất cả hướng tới Cố Thịnh Nhân chạy tới.

Cố Thịnh Nhân đang ở nghi hoặc, trong đầu đột nhiên truyền ra hệ thống cảnh báo: “Ký chủ cẩn thận.....”

Nhưng mà đã chậm.

Một trận đau nhức từ chỗ ngực truyền đến, nàng cúi đầu nhìn một chút, là một chi tiểu xảo chủy thủ, người cầm chủy thủ, là một gương mặt hoàn toàn xa lạ.

Hoảng hốt gian Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy chính mình rơi vào rồi một cái ôm ấp ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (29)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cơ Ngọc tay chưa từng có run như vậy, trong nháy mắt, hấn cảm thấy thế giới chính mình đều sụp đổ.

Nữ tử trong lòng ngực sắc mặt bởi vì mất máu mà hơi hơi trắng bệch, lại như cũ nỗ lực vẫn duy trì tươi cười. Cố Thịnh Nhân cảm thấy đầu óc có điểm vựng, nàng có chút cổ sức nhìn Cơ Ngọc, đột nhiên nhớ tới chính mình còn có chuyện không có đối với hấn nói.

“Ta có hay không đối với người nói qua, ta..... tâm duyệt.....” Cơ Ngọc đột nhiên giọng tay ngừng Cố Thịnh Nhân nói, “Người trước đừng nói.”

Hấn đem Cố Thịnh Nhân vùi đầu ở trong, không cho bất luận kẻ nào nhìn đến mặt mình: “Chờ người khỏe lại, chính miệng mình nói cho ta biết.”

Cố Thịnh Nhân lúc này có chút choáng váng, nàng không có trả lời Cơ Ngọc, ý thức tại hạ một khắc lâm vào ngủ say.

Văn Thành Trường công chúa nhìn bộ dáng nữ nhi sinh tử không biết gần như ngắt.

Nàng thanh âm run tim hạ nhân đến mang quận chúa đi Thái Y, tình hình liền nhìn đến Cơ Ngọc đột nhiên đứng dậy đem Cố Thịnh Nhân cẩn thận ôm lên.

“Người làm gì?” Văn Thành Trường công chúa hỏi.

“Trực tiếp đi trong cung, không cần chậm trễ thời gian.” Cơ Ngọc không nói hai lời nhấc chân liền đi.

Cố Thịnh Nhân thời điểm ý thức thanh tỉnh có chút không biết hôm nay hôm nào, nàng không rõ ràng lắm mình đã ngủ bao lâu, chỉ cảm thấy toàn thân mềm như bông sứ không thương một chút sức lực.

“Hệ thống.” Cố Thịnh Nhân trong lòng hô, “Ta hiện tại là ở nơi nào?”

Nàng trong lòng có chút sợ hãi, sợ hãi chính mình là ở lúc ban đầu ra đời tỉnh lại trong vòng không gian.

Nàng thừa nhận chính mình có chút luyến tiếc, luyến tiếc Văn Thành Trường công chúa, luyến tiếc Đại tướng quân, cũng luyến tiếc..... Cơ Ngọc.

“Ký chủ đang ở nhiệm vụ thế giới, đã hôn mê sáu ngày. Kiến nghị ký chủ mau chóng thanh tỉnh, bằng không nhiệm vụ khó có thể hoàn thành.” Thanh âm hệ thống truyền tới.

Hệ thống có chút tự trách, là chính mình không có đúng lúc hướng ký chủ cảnh báo, lúc này mới làm cho ký chủ bị thương, nó hạ quyết tâm ngày sau nhất định phải hao hao nỗ lực, làm một cái hệ thống càng thêm tận trách.

Cố Thịnh Nhân mở mắt, ánh vào mi mắt hết thấy đều có chút xa lạ.

Này không phải phòng mình, cũng không phải là phủ Đại tướng quân tùy ý một chỗ địa phương.

“Quận chúa tỉnh?” Một thanh âm kinh hi truyền tới.

Cố Thịnh Nhân tập trung nhìn vào, là một cung nữ ăn mặc cung trang màu xanh nhạt, xem cách trang điểm nàng, Cố Thịnh Nhân liền biết, chính mình giờ phút này là ở trong cung.

Cung nữ kia hoan hi đi tới, cấp Cố Thịnh Nhân đồ một ly trà, uống ấm áp, hẳn là vẫn luôn đều được chuẩn bị.

Một cung nữ khác vội vội vàng vàng đi ra cửa.

“Quận chúa có khỏe không? Cần dùng chút thức ăn không ạ?” Cung nữ lục y kia hỏi.

Cố Thịnh Nhân hơi hơi lắc đầu, nàng giờ phút này chỉ cảm thấy cả người đều thật sự mệt.

Thực mau, liền có một bóng hình vén rèm tiến vào, ngửi được cổ hương hoa sen quen thuộc kia, Cố Thịnh Nhân liền biết đó là Cơ Ngọc.

“A Trinh!” Cơ Ngọc ánh mắt rất sáng, trời biết hẳn nghĩ nhiều vẫn muốn luôn canh giữ ở bên người nhìn nàng tỉnh lại, chính là hẳn không thể.

Hắn không thể để cho người khác, đặc biệt là phụ hoàng biết được, hẳn có bao nhiêu đề ý nàng.

Người kia là tiêu chuẩn đế vương, tuyệt đối sẽ không cho phép người thừa kế mình xem trọng bị một nữ nhân ảnh hưởng đến sâu như vậy.

Hai người lẫn nhau tỏ tâm sự thời gian cũng không có bao lâu, Văn Thành Trường công chúa cùng Đại tướng quân tới thực mau.

Từ trong miệng Thái Y biết được nữ nhi đã không có trở ngại chỉ cần hảo hảo tĩnh dưỡng lúc sau, Văn Thành Trường công chúa không khỏi phân trần đem Cố Thịnh Nhân mang về phủ Đại tướng quân.

Cố Thịnh Nhân hướng tới phía Cơ Ngọc chớp chớp mắt.

Trở lại trong phủ Cố Thịnh Nhân mỗi ngày bị các loại đồ bổ cung, trừu thời gian dò hỏi hệ thống hiện giờ là cái dạng tình huống gì.

Hệ thống trả lời thật sự tường tận.

Cố Thịnh Nhân cung cấp chứng cứ một phần Thái tử kết bè kết cánh kia quả nhiên làm hoàng đế giận tím mặt. Thượng vị giả kiêu kị nhất điều này, giường chi sừn hả dung người khác ngủ say? Ở hoàng đế cảm nhận, chuyện này có thể so với độc hại tiên hoàng hậu còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Thái tử hiện giờ đã là phế Thái tử.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (Hoàn)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Ngày đó tập kích hai chúng ta có tám sát thủ?”

Thực rõ ràng, ngày đó tập kích Cơ Ngọc đâm sát thủ kia cũng người đối với mình xuống tay không phải tám người kia.

Người trước mục tiêu là Cơ Ngọc, mà người sau mục tiêu, thực hiển nhiên, là Tường Lệnh Trinh.

Cố Thịnh Nhân rất kỳ quái, Tường Lệnh Trinh tính thượng là một tiểu thư thế gia tiêu chuẩn, cơ hồ sinh hoạt hơn phân nửa đều ở trong phủ, chỉ ngẫu nhiên ra cửa, căn bản là chưa từng cùng người kết oán. Đến tột cùng là người nào, thế nhưng sẽ muốn mệnh nàng?

“Đã điều tra ra, đâm sát thủ đối phó với Cơ Ngọc kia là Thái tử cùng vây cánh, bọn họ si tâm vọng tưởng đem Cơ Ngọc giết chết, Thái tử địa vị liền sẽ không có dao động. Không nghĩ tới, một cái Thái tử bị đế vương ghét bỏ, vô luận như thế nào, đều đã không có cơ hội.”

“Kia người ám sát ta là ai?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống trả lời: “Là người từ ngoài đến Tường Vân Sam.”

Kỳ thật Cố Thịnh Nhân trong lòng cũng hơn phân nửa nghĩ tới, hy vọng Tường Lệnh Trinh chết nhất, phòng chừng chính là Tường Vân Sam.

Nàng cũng không phải thực minh bạch, giữa hai người cũng không có thâm cừ đại hận gì, vì cái gì Tường Vân Sam nhất định phải đẩy Tường Lệnh Trinh vào chỗ chết?

Nhân loại chi tâm ghen ghét, quả nhiên đáng sợ.

“Cái này người từ ngoài đến, quả nhiên là chưa tới phút cuối chưa thôi.”

Hoàng thành bên trong gần đây đã xảy ra vài sự kiện đại sự.

Đầu tiên là Ngự Vương điện hạ khai hoàn hồi triều, tào ngộ ám sát, hoàng đế tức giận. Sau khi hạ lệnh tra rõ, Hoàng hậu bị giam cầm trong Phụng Tề Cung, Thái tử bị phế làm Dung vương, cũng bị hoàng đế giao trách nhiệm trông coi hoàng lăng, Trắc phi của Thái tử Tường Vân Sam lúc trước được mọi người hâm mộ nay lặng yên không một tiếng động biến mất ở trong mắt mọi người.

Đương nhiên, vài đại sự này đều bị hai việc theo sát sau đó che lại qua đi.

Thứ nhất, là hoàng đế ở lúc lâm triều, sắc phong làm trừ quân tân nhiệm Thiên Khải vương triều. Cơ Ngọc từ Ngự Vương biến thành Thái tử, đây cũng là điều mọi người đã đoán trước.

Thứ hai, ở ngày hoàng đế sắc phong Thái tử, phủ Đại tướng quân cũng thu được ý chỉ tứ hôn trong cung, Thanh Dương quận chúa Tường Lệnh Trinh, trở thành Thái Tử phi mới nhậm chức trừ quân của Thiên Khải vương triều.

“Tiểu tử này, cư nhiên trực tiếp thỉnh hoàng đế tứ hôn!” Đại tướng quân thực khó chịu.

“Ta xem Thái tử điện hạ đối với A Trinh chúng ta là một mảnh thiết tình, người không thấy được ngày đó A Trinh bị ám sát, Thái tử thần sắc kia, liền làm ta đương nương này, nhìn đều cảm thấy kinh hãi.” Văn Thành Trưởng công chúa đến nay nhớ tới còn có chút hoảng hốt, Cơ Ngọc ngay lúc đó biểu tình thế nhưng ần ần có chút chi sắc điên cuồng, nếu là A Trinh lúc ấy vẫn chưa tỉnh lại, còn không biết hẳn sẽ làm ra việc gì.

Mặc kệ Trưởng công chúa và Đại tướng quân là nghĩ như thế nào, làm đương sự Cố Thịnh Nhân cùng Cơ Ngọc, không thể nghi ngờ đều là vui mừng.

Thái tử cùng Thái Tử phi trận hôn điển này, được các bá tánh bên trong hoàng thành nghị luận thật lâu. Thậm chí ở hồi lâu về sau, chỉ cần có nhà ai làm hi sự, có người nói trường hợp long trọng như thế nào, đều sẽ có những người khác ra tới phản bác: “Long trọng? Nay tính cái gì? Người là chưa thấy qua đương kim bệ hạ cùng Hoàng hậu nương nương năm đó tràng hôn lễ kia, mới chân chính là thịnh thế vô song.”

Cố Thịnh Nhân nàng hoàn thành nhiệm vụ, trở thành nữ nhân vương triều tôn quý nhất.

Thiên Khải vương triều Thánh đức đế cùng Hiếu chiêu Hoàng hậu chuyện xưa, mặc dù là ngàn năm lúc sau, cũng bị người nói chuyện say sưa.

Thánh đức đế là Hoàng đế duy nhất hậu cung không có nạp qua phi tần, hẳn cả đời chỉ thủ một người Hoàng hậu, thậm chí ở Hiếu chiêu Hoàng hậu rời đi bất quá một ngày, liền theo đuôi mà đi.

Sinh cùng khâm, chết cùng huyết, hai người kia chân chính làm được điểm này.

“Hệ thống, ta rốt cuộc cũng biết vì sao nhân loại, chỉ cần sống cả đời như vậy là đủ.” Cố Thịnh Nhân về tới không gian trong vòng một mảnh thuần trắng kia, nâng khoeo mắt, chảy xuống một giọt nước mắt. Từng có một người như vậy làm bạn, còn cầu cái gì kiếp sau đâu?

Tay phải bên trong phảng phất còn tàn lưu nhiệt độ cơ thể của người kia, ở một khắc sinh mệnh cuối cùng, Cơ Ngọc cầm tay Cố Thịnh Nhân: “A Trinh, cuộc đời này có thể cùng người làm bạn, là hạnh phúc của Cơ Ngọc.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (Phiên Ngoại)

Editor - Beta: Mộng Kha

Tướng Vân Sam nguyên bản không gọi là Tướng Vân Sam.

Nàng một giấc ngủ dậy, phát hiện chính mình nằm ở trong một phòng cổ hương cổ sắc, cả người đều là hưng phấn.

Xuyên qua, điều này ở thế giới nàng, là một từ bị lạm dụng, không nghĩ tới, có một ngày sẽ buông xuống ở trên người nàng.

Nhìn trong phòng một kiện phụ tùng xa hoa cao nhã, quần áo ngăn nắp thị nữ tôn kính xưng hô mình là “Nhị tiểu thư”, mỗi ngày chỉ cần ngắm hoa nghe khúc chờ người hầu hạ. Nàng cảm thấy nhân sinh đặc ý, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Nhưng mà, dục vọng người là vĩnh viễn không thể được thỏa mãn.

Tiếp thu ký ức Tướng Vân Sam lúc sau, nàng mới phát hiện, nguyên lai chính mình cho rằng nguyên thân thân phận tôn quý, sinh hoạt xa xỉ, chẳng qua là chính mình buồn cười thừa nhận.

Tướng Vân Sam chẳng qua chỉ là một cái thứ nữ mà thôi, ở trên nàng, còn có một người có xuất thân, vẫn là dung mạo, hay là tài hoa, đều hơn xa so với mình chính là đích tỷ.

Tướng Lệnh Trinh.

Tướng Vân Sam bắt đầu chú ý Tướng Lệnh Trinh.

Thấy được sinh hoạt của Tướng Lệnh Trinh, nàng mới biết được chính mình vì sinh hoạt cao phẩm chất ở trong mắt nhân gia, có lẽ chỉ là cái chê cười.

Tướng Lệnh Trinh trên người mặc, là công phẩm trong cung ban cho tới;

Tướng Lệnh Trinh mỗi ngày ăn, là Trường công chúa hoa giá cao có ý từ Giang Nam thỉnh trở về đệ nhất danh trù thân thủ sở làm;

Tướng Lệnh Trinh hi trúc, hậu viện tướng quân phủ có ý sáng lập ra nhất chỉnh phiến rừng trúc, chỉ vì làm nàng có thể nhàn hạ là lúc ngẫu nhiên đi ngồi xuống;

Tướng Lệnh Trinh thanh mai trúc mã, là đương kim Thái tử điện hạ.

Được đến tin tức càng nhiều, Tướng Vân Sam trong lòng liền càng thêm không cân bằng.

Dựa vào cái gì? Chính mình mới là xuyên qua mà đến người kia, chính mình mới hẳn là chân chính thiên chi kiều nữ, Tướng Lệnh Trinh bất quá chỉ là một giới dân bản xứ mà thôi, dựa vào cái gì đem mình so đến bụi bặm?

Này phân không cam lòng, ở lúc sau nhìn thấy Tướng Lệnh Trinh, phát huy tới cực hạn rồi.

Tướng Vân Sam trong trí nhớ, đối với Tướng Lệnh Trinh ấn tượng cũng không phải rất khắc sâu, rốt cuộc nguyên thân nhất như chuột, nào dám tiến đến bên người đích tỷ lóa mắt như vậy, nàng chỉ biết là, Tướng Lệnh Trinh là một mỹ nữ.

Nhưng là mặc cho nàng nghĩ như thế nào, cũng không biết, Tướng Lệnh Trinh là trưởng thành cái dạng này.

Quốc sắc thiên hương, không ngoài như vậy.

Tướng Vân Sam biết chính mình trong lòng trụ hạ một cái ma quỷ, tên của nó gọi là ghen ghét.

Nàng trong lòng âm u không ngừng nảy sinh, nàng muốn cướp đi hết thảy của Tướng Lệnh Trinh, đem nữ nhân này đạp dưới lòng bàn chân.

Vì thế nàng thiết kế ở hội chùa đem nàng đẩy ngã, đáng tiếc Tướng Lệnh Trinh chỉ là phá điểm da, cũng không có vấn đề gì lớn.

Sau nàng lại bắt đầu có ý định quyến rũ Thái tử, thời điểm nhìn đến Thái tử, nàng liền biết, nam nhân như vậy, là sẽ không cự tuyệt sắc đẹp đưa tới cửa.

Quả nhiên, bất quá chỉ là thủ đoạn lược thi, Thái tử liền không chút do dự thượng câu.

Chính là, sự tình cùng dự kiến trung hoàn toàn không giống nhau.

Vì cái gì, Tướng Lệnh Trinh một chút đều không dễ bụng?

Chính mình trở thành Trắc phi của Thái tử, chính là nàng dâu? Trở thành quận chúa duy nhất trong triều đại có đất phong!

Nàng vẫn là so không bằng nàng.

Vì thế, nàng càng ngày càng điên cuồng.

Chính là Tướng Lệnh Trinh nữ nhân kia, vận khí như thế nào sẽ hảo như vậy đâu? Con ngựa đâm chết, nàng người lại là lông tóc vô thương.

Còn có chính mặt mình, Tướng Vân Sam nghĩ thầm, Tướng Lệnh Trinh tới trả thù chính mình, trừ bỏ nàng, ai còn sẽ ác độc như vậy cấp mình hạ loại độc được này?

Nàng cảm thấy Tướng Lệnh Trinh ác độc, cũng không hối lỗi sai lầm chính mình.

Thái tử địa vị lâm vào nguy cơ, chính mình là Trắc phi của Thái tử cũng thành cái chê cười.

Tướng Vân Sam nghĩ, vậy cùng đi xuống địa ngục đi.

Nàng rút cuộc cũng chờ tới được tin tức: Thanh Dương quận chúa Tướng Lệnh Trinh bị ám sát hôn mê, sinh tử không biết.

Đáng tiếc, còn không có được đến tin tức xác thực người chết, hoàng đế lựa trắng liền đưa đến quý phủ.

Tướng Lệnh Trinh, ta tại địa phủ chờ ngươi. Nàng mỉm cười nhắm hai mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Hào Môn Quý Nữ Vs Trùng Sinh Dưỡng Nữ (1)

Tiếng người âm ỉ sân bay quốc tế Hoa Thị.

Nơi này mỗi ngày người đến người đi, bất đồng quốc gia, bất đồng màu da, người người vội vàng đi qua.

Không ít lữ khách đi ngang qua đều theo bản năng ngoài đầu nhìn về một phương hướng.

Một nam nhân mặc tây trang, đen thuần thủ công tây trang, đem hấn hoàn mỹ cao lớn thân hình khắc họa ra. Trên khuôn mặt tuấn mỹ, mày hơi nhíu lại, ánh mắt luôn nhìn về một phương hướng nào đó ở sân bay. Hiển nhiên, nam nhân này đang đợi người.

Có vài nữ sĩ nhân nhã nhặn lễ đứng ở nơi phụ cận, tò mò người có thể làm cho một nam nhân như vậy đứng chờ là người như thế nào.

Thực nhanh các nàng liền biết đáp án.

Ánh mắt nam nhân đột nhiên sáng lên, khuôn mặt vô cảm lập tức trở nên nhu hòa, nhanh chóng bước tới phía trước.

”Tích Tích!“. Cố Thịnh Nhân đang ở trong đám người theo bản năng ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy một nam nhân đang đi về phía mình.

Nàng nhìn nam nhân, người chung quanh đang nhìn nàng.

Bởi vì đang ở ngoài, Trình Tích Tri mặc đồ tương đối đơn giản. Một cái váy liền áo màu xanh nhạt ôm thắt lưng đem dáng người nàng phác họa hoàn toàn, kính râm to rộng che khuất nửa khuôn mặt, tóc uốn quăn gọn sóng màu nâu gọi cho nàng một cô quynh rữ.

Eo thon chân dài, da trắng xinh đẹp, là Trình Tích Tri chân thật nhất hình dung.

”Đại ca“. Trình Tích Tri đối nam nhân cười thật tươi, rồi không khách khí đem hành lý trong tay đưa cho hắn.

Trình Bác Hiên sững nịch nhìn muội muội, chịu thương chịu khó đảm đương công việc khuôn vác. Thần sắc ôn nhu như thế nếu bị nhân viên trong công ty nhìn thấy sẽ kinh hô, chẳng lẽ tổng giám đốc đã biến thành một người cha hiền.

”Đại ca, nhị ca không tới sao?“. Trình Tích Tri, hiện giờ là Cố Thịnh Nhân hỏi.

Trình Bác Hiên trả lời: “Kỳ Hiên hôm nay có một buổi triển lãm tranh, thật sự là tới không được.”

Cố Thịnh Nhân bĩu môi:“ Dù vội thế nào cũng bằng ta muội muội hấn quan trọng sao? Xem ta trở về có hung hăng bóc lột hấn hay không!”

Cố Thịnh Nhân lúc này vào vai nhân vật Trình Tích Tri, hình tượng một tiểu công chúa, gia thế hậu đãi, nhận hết sủng ái, cho nên nàng có thể không kiêng nể gì làm nũng, sử tiểu tính tình. (gia thế hậu đãi: gia thế lớn, tiểu tính tình: giận dỗi, làm nũng các kiểu của con nít ấy - Nhan Thiên Dung)

Trình Tích Tri là con út vợ chồng Trình Chấn Sinh, đương gia của tập đoàn Trình

Thị, vợ chồng Trình Chấn Sinh thích nữ nhi, kết hôn sau lại liên tiếp sinh hai cái nhi tử, chờ đến tiểu nữ nhi Trình Tích Tri ra đời, hai vợ chồng vui sướng vô cùng. Không chỉ có tự mình bãi phòng một vị đại sư thuật tướng nổi danh thế nữ nhi lấy tên Tích Tri, mà còn sợ nữ nhi không có bạn chơi cùng, từ trong thân thích nhận nuôi một nữ hài có độ tuổi tương đương cùng nhau nuôi (nhau là Trình Tích Tri với nữ hài nhi á - Nhan Thiên Dung)

Trình thị tập đoàn chủ tịch dưỡng nữ, thân phận này là bao nhiêu người cầu cũng không tới, đôi vợ chồng kia đương nhiên là một vạn cái nguyện ý.

Nữ hài nhận nuôi tên gọi Trình Nhất Như, tỷ tỷ Trình Tích Tri trên danh nghĩa, cũng là thế giới này nữ phụ.

Nguyên chủ Trình Tích Tri lúc mười tám tuổi đã đính hôn cùng Nguyên Hằng, Nguyên thị tập đoàn nhị thiếu. Nguyên bản là một cuộc hôn nhân môn đăng hộ đối, không nghĩ tới Nguyên Hằng lại thích Trình Tích Tri tỷ tỷ Trình Nhất Như.

Trình Nhất Như không phải không có cảm giác với Nguyên Hằng, hai người vẫn luôn ngậm lồi lồi kéo kéo, mãi cho đến Trình Tích Tri cùng Nguyên Hằng kết hôn sau cũng chưa dừng lại.

Trình Tích Tri kết hôn sau liền bị trượng phu vắng vẻ. Một ngày nào đó, nàng cùng bằng hữu ra ngoài chơi nhìn thấy Nguyên Hằng Trình Nhất Như ở bãi đồ xe ôm hôn mới biết được, trượng phu mình thế nhưng cùng tỷ tỷ có một chân (có một chân: ngoại tình a...-Nhan Thiên Dung)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Hào Môn Quý Nữ Vs Trùng Sinh Dưỡng Nữ (2)

Trình Tích Tri từ nhỏ bị Trình gia nuông chiều, đâu chịu nổi loại ủy khuất này, đương trường đại náo Nguyên thị. Nàng trở về Trình gia, mang chuyện này nói cho người nhà.

Vợ chồng Trình Chấn Sinh giận tím mặt, đuổi Trình Nhất Như khỏi Trình gia, làm nữ nhi cùng Nguyên Hằng ly hôn, gián đoạn hết thầy sinh ý với Nguyên thị. Trình Nhất Như bị đuổi ra khỏi Trình gia, ngày quá thật sự thê thảm. Trước kia sống cuộc sống cảm y ngọc thực, nay từ giàu thành nghèo, tiền kiếm vào căn bản đáp ứng không được tiền tiêu xài.

Mà Nguyên Hằng bị người Nguyên gia quản thật chặt, không thể cùng Trình Nhất Như liên hệ. Cuối cùng Trình Nhất Như phải làm hoạt động bán thịt (ai không hiểu bán thịt là gì inb ta - Nhan Thiên Dung), nhiễm bệnh hiểm nghèo rồi thê thảm chết đi. Lần nữa mở mắt ra, nàng ta (Trình Nhất Như) về tới năm mười tám tuổi.

Trình Nhất Như trùng sinh thống hận Trình Tích Tri, căng thống hận Trình thị. Nàng dụng mưu quyến rũ Nguyên Hằng. Thiếu niên ngây ngô thế nào chịu được nữ nhân kinh nghiệm một đời phong trần? Thực nhanh, Nguyên Hằng đối Trình Nhất Như nói gì nghe vậy.

Trình Nhất Như vô số lần trong tối ngoài sáng nói bậy Trình gia, làm Nguyên Hằng chán ghét Trình thị, đặc biệt chán ghét Trình Tích Tri. Ắ còn dụng ám chiêu với một cái chuyện án vô cùng quan trọng của Trình thị, làm Trình thị phá sản. Trình Chấn Sinh lúc ra nước ngoài bàn sinh ý gặp phải tai nạn phi cơ, đại ca Trình Bắc Hiên bị người uống say ngộ thương trong quán bar, mất đi tính mạng, lòng tràn đầy nghệ thuật Trình Kỳ Hiên bị người vu hãm sao chép, không thể ngăn cản dư luận áp lực mà tự sát.

Trình Tích Tri từ một công chúa sống trong nhung lụa trở thành người thân mang nợ lớn không thể không làm công để trả. Mà Trình Nhất Như còn không buông tha nàng, thuê một cái lưu manh đến vũ nhục Trình Tích Tri. Cuối cùng, Trình Tích Tri bất kham chịu nhục tự sát.

Trình Nhất Như lại cùng Nguyên Hằng cử hành hôn lễ dưới sự chúc phúc của mọi người.

Cố Thịnh Nhân đi đến Trình Tích Tri trong người là để ngăn cản thế giới biến hóa do Trình Nhất Như trùng sinh.

Nguyên bản Trình Tích Tri ly hôn cùng Nguyên Hằng, như cũ làm Trình gia đại tiểu thư, được người nhà nuông chiều một đời, phong quang vô hạn.

Cố Thịnh Nhân tiếp thu cốt truyện xong, đối Trình Nhất Như một trận ghê tởm.

Trình gia chưa từng bạc đãi Trình Nhất Như người nay một phen nào, ăn mặc ở đi lại đều cùng Trình Tích Tri giống như đúc. Trái lại Trình Nhất Như đâu? Không chỉ không biết xấu hổ quyến rũ muội phu, lúc sau hết thầy đều là gieo gió gặt bão. Trùng sinh lại nhưng đem Trình gia làm suốt đời cừu, làm hại nhân gia cửa nát nhà tan.

Cố Thịnh Nhân nhiệm vụ là bảo trụ Trình gia, chọc thủng Trình Nhất Như nguy trang, hơn nữa đem tra nam cô phụ Trình Tích Tri là Nguyên Hằng một chân đá vắng.

-----phân cách tuyến-----

Trình Bác Hiên mang theo muội muội trở về chủ trạch Trình thị.

”Tiểu thư trở lại“. Quân gia luôn canh giữ ở cửa liếc mắt liền thấy được xe của đại thiếu gia.

Cố Thịnh Nhân vừa xuống xe đã bị một quý phụ nhân ôm chặt.

”Tích Tích bảo bối một năm không thấy lại đẹp hơn“ Quý phụ nhân quan sát Cố Thịnh Nhân tỉ mỉ rồi lại thêm một câu “Giống như gầy đi“.

”Lần này trở về liền không đi nữa đi? Mẹ mỗi ngày cho người hầm canh uống, nhất định phải đem Tích Tích bảo bối dưỡng đến trắng trẻo mập mạp“

Cố Thịnh Nhân dở khóc dở cười nhìn phụ nhân, mẫu thân Trình Tích Tri - Bạch Phi Nhã. Trình mẫu Bạch Phi Nhã gần năm mươi, lại được bảo dưỡng tốt nên nhìn ung dung mỹ lệ.

”Mẹ, người đây là muốn đem ta làm tiểu trư dưỡng a.“ Cố Thịnh Nhân mặt đau khổ, đưa tới một trận trêu đùa.

”Ba“ Cố Thịnh Nhân nhìn về phía nam nhân đứng bên người Trình mẫu, nguyên thân phụ sinh trình Chấn Sinh.

Từ cốt truyện Cố Thịnh Nhân biết, yêu thương nữ nhi, Trình Chấn Sinh một chút cũng không so thể tử kém, chỉ là tình cảm nam nhân tương đối nội liễm, không am hiểu biểu đạt thôi.

Nàng đi ra phía trước, nhẹ nhàng ôm phụ thân một cái.

”Ba ba, ta nhớ người muốn chết“

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Hào Môn Quý Nữ Vs Trùng Sinh Dưỡng Nữ (3)

Nguyên thân Trình Tích Tri lúc trước vẫn luôn đi học ở nước ngoài, năm ấy mới mười bảy tuổi mà đã đạt được hai giấy chứng nhận học sĩ

”Nhị ca đi triển lãm tranh, vậy tỷ tỷ đâu?“ Cố Thịnh Nhân hỏi.

Nghe được Trình Nhất Như, Trình mẫu nhíu mày: ”Nhất Như gần nhất cũng không biết có chuyện gì. Mỗi ngày đều thần thần bí bí, đôi khi buổi tối đều không về nhà.“ Dù sao cũng là hài tử nuôi mười mấy năm, Trình mẫu vẫn có cảm tình với Trình Nhất Như.

Cố Thịnh Nhân thầm nghĩ: Trình Nhất Như đang vội vàng cùng Nguyên Hằng ”Giao lưu cảm tình“ a, đương nhiên không có thời gian về nhà. Không sai, Trình Nhất Như đã trùng sinh. Nàng hơn Trình Tích Tri một tuổi, vừa vặn mười tám tuổi, tháng trước mới trùng sinh về.

”Tích Tích!“ Lúc này, một thanh âm truyền tới từ sau lưng, Cố Thịnh Nhân còn chưa quay đầu lại, một cái ôm liến bao lấy nàng.

Nhị ca Trình Kỳ Hiên.

Không giống đại ca Trình Bác Hiên nội liễm trầm ổn, nhị ca Trình Kỳ Hiên tính cách nhiệt tình như lửa, có lẽ nghệ thuật gia, chỉ có vĩnh viễn duy trì nhiệt liệt tâm tính như vậy mới có cuộn cuộn không ngừng linh cảm.

Cố Thịnh Nhân mỉm cười nhìn người một nhà, trong lòng âm thầm thì: Đời này, tuyệt đối không thể làm nữ nhân Trình Nhất Như kia, phá hư một gia đình hoàn mỹ như vậy.

”Ba mẹ, ta đã về.“ Trình Nhất Như đi vào, thấy được mọi người đều ở trong phòng khách.

”Đại ca, Nhị ca.“ Trình Nhất Như ánh mắt đảo qua, liền thấy được một người khác ngồi trên sofa.

”Tiểu muội, người đã trở lại?“ Trình Nhất Như nỗ lực khống chế hận ý trong lòng cuộn cuộn không thôi, cười nói.

Cố Thịnh Nhân chậm rãi quay đầu lại, hai người ánh mắt chạm vào nhau.

Trình Tích Tri đánh giá Trình Nhất Như: Nàng mặc một chiếc áo somi bó sát người, mới mười tám tuổi đã có được tư bản ngạo nhân, áo somi bị căng

đến có chút phát chặt, hạ thân một cái quần đùi cao bồi, đem đôi chân dài hoàn mỹ bày ra tới.

Dung mạo của nàng tuy rằng không hoàn mỹ bằng Trình Tích Tri, cũng đủ hấp dẫn nam nhân.

Trình Nhất Như cũng đang đánh giá Trình Tích Tri. Ấn tượng của nàng với Trình Tích Tri còn lưu lại nhưng rất nhạt từ đời trước, Trình Tích Tri lúc ấy, đã là một thiếu phụ, đẹp một cách thành thực. Đẹp, giống như quả đào trắng hồng no đủ, có thể dễ dàng làm người điên cuồng.

Nàng mười bảy tuổi, so với ký ức có chút khác biệt, da thịt trong suốt như tuyết, vừa thấy liền biết là được lớn lên trong ruộng chiều, không tự buồn chải. Trình Nhất Như cũng lớn lên trong cảm y ngọc thực, nhưng không thể bảo dưỡng ra da thịt kiêu nộn như vậy, nghĩ đến, có những thứ, thật sự là trời sinh.

Hiện giờ Trình Tích Tri, mặt mày còn mang theo một tia ngây ngô, ngũ quan tinh xảo cũng hiển lộ hoàn toàn, đặc biệt là mặt mày có nét kiêu căng, vừa thấy liền biết đây là một tiểu công chúa nhận hết muôn vàn sủng ái.

Trình Nhất Như hận nhất chính là cổ không rãnh thế sự kiêu căng này của Trình Tích Tri, nàng (Trình Tích Tri) luôn là như vậy, trước nay đều không cần suy xét cái gì, Trình gia bảo hộ nàng quá tốt, bất luận sự tình đều nào đều vì nàng suy xét chu toàn, nàng vĩnh viễn chỉ cần làm một tiểu công chúa.

“Tin ta trở về một tháng trước liền nói cho mọi người, tỷ tỷ người cũng không biết.” Cố Thịnh Nhân không cao hứng bĩu môi, nửa thật nửa giả oán trách nói.

Trình Nhất Như trong lòng cười nhạt: Nàng trở về mới một tháng, nào nhớ được ký ức đời trước, làm sao sẽ nhớ rõ Tích Tri khi nào trở về?

Trình Tích Tri chính là như vậy, chẳng qua là một chuyện nhỏ như về nước, đều hận không thể làm cả gia đình đi đón nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (4)

“Anh, ta không nghĩ đi xem nữa.” Cố Thịnh Nhân ôm tay của Trình Bác Hiên làm nũng.

“Người tốt xấu gì cũng là đại cổ đông của tập đoàn Trình thị, người cấp dưới đương nhiên muốn nhận thức người một chút.” Trình Bác Hiên một chút cũng không hàm hồ.

Phu thê Trình Chấn Sinh ái nữ như mạng, tập đoàn Trình thị to lớn như vậy, cấp Trình Tích Tri để lại 20% cổ phần.

Trình Tích Tri đối với thương nghiệp cũng không cảm thấy hứng thú, vợ chồng Trình Chấn Sinh cũng không tính toán làm nữ nhi làm một nữ cường, cổ phần này đó, chỉ là chia hoa hồng, liền đủ để cho Trình Tích Tri cả đời sinh hoạt như công chúa.

Tập đoàn Trình thị tổng bộ nằm ở trung tâm thành phố Hoa thị tạo thành thương nghiệp office building.

Tiếp tân mới tới về mặt hoàn mỹ mỉm cười nhìn theo tổng giám đốc sau khi đi vào thang máy, mới về mặt hưng phấn đối với đồng bạn nói: “Trời ạ, tổng giám đốc thật sự hảo soái! Bất quá, nữ hài tử bên người hẳn là ai nha? Nhìn hảo nhỏ, bất quá thật xinh đẹp! Thế nhưng làm tổng giám đốc ngày thường nghiêm túc cười ôn nhu như vậy, không phải là cái vị hôn thê linh tinh gì đi.”

Một cái nữ hài tử khác móc ra gương nhìn xem trên mặt trang dung có hay không hoa, nghe xong đồng bạn nói, cười nhạo nói: “Cái gì mà vị hôn thê? Người không nghe nói qua, tổng giám đốc chúng ta có cái muội muội sao?”

Tiếp tân mới tới nghi hoặc: “Muội muội của tổng giám đốc mấy ngày hôm trước không phải đã tới công ty sao?”

Mấy ngày hôm trước Trình Nhất Như tới công ty một chuyến.

Lão công nhân cười cười: “Một người là nữ thân sinh, một người là dưỡng nữ. Người nói, người nào mới là muội muội của tổng giám đốc?”

Vợ chồng Trình Chấn Sinh tổng tới đều không có dấu điểm sự tình dưỡng nữ này, cho nên thời điểm Nguyên thị lựa chọn liên hôn căn bản là không có suy xét đến.

“Nữ hài tử bên người tổng giám đốc các người là ai?” Một thân tây trang, nam nhân cả người khí thế lạnh thấu xương ánh mắt trầm tĩnh nhìn một tay của Cố Thịnh Nhân vẫn ở trên người Trình Bác Hiên.

Giám đốc bên quan hệ xã hội thờ phào một hơi, hẳn được công ty an bài tiếp đãi vị Nguyên thị xí nghiệp thiếu đông này. Đối phương khí thế trên người quá mức đáng sợ, làm hắn luôn luôn nhìn quen mưa gió đều có một ít không thờ nổi.

Nhìn thấy Nguyên thị thiếu đông bị sự tình khác chú ý hấp dẫn, hần nhẹ nhàng thở ra, vội vàng đáp: “Đó là tiểu nữ nhi của chủ tịch, em gái của tổng giám đốc, tiểu thư Trình Tích Tri.”

Trình Tích Tri.

Nguyên Húc ở trong lòng nhắc mãi tên này mấy lần, hần tổng cảm thấy nhìn Trình Tích Tri có một loại cảm giác mạc danh quen thuộc, cẩn thận hồi tưởng một chút, Nguyên Húc xác định mình không có gặp qua nàng.

Lại lần nữa hồi tưởng một chút, tập đoàn Trình thị Trình Tích Tri, còn không phải là nữ hài tử trong nhà có ý đồ liên hôn kia sao?

Kia nàng chính là thê tử tương lai của Nguyên Hằng? Không biết vì sao, Nguyên Húc nghĩ đến khả năng này, trong lòng thế nhưng có chút hơi hơi bức bối.

Xem ra, trong khoảng thời gian này sự tình sau khi làm xong, hần cần hảo hảo nghỉ ngơi một chút. Nguyên Húc đem cỗ tâm tình bức bối này quy kết nguyên nhân do công tác quá bận rộn.

Phảng phất cảm giác tới điều gì, Cố Thịnh Nhân nghỉ hoặc xoay người hướng tới bên này nhìn nhìn, lại chỉ có thấy một cái bóng dáng.

Lắc đầu, Cố Thịnh Nhân có chút tự giấu cười, nàng vừa mới thế nhưng cảm thấy được Cơ Ngọc đang nhìn nàng. Chính là này như thế nào có khả năng đâu? Người kia, cùng mình không giống nhau, hần đã sớm không còn nữa a.

Nghĩ đến Cơ Ngọc, Cố Thịnh Nhân tâm tình trong nháy mắt hạ xuống.

“Xảy ra chuyện gì, Tích Tích?” Trình Bác Hiên nhận thấy được em gái không thích hợp.

Cố Thịnh Nhân lắc đầu: “Chỉ là có điểm mệt mỏi.”

Trình Bác Hiên nhìn đến em gái thần sắc uể oải, cũng liền không có hoài nghi: “Kia đi phòng nghỉ của ta ngồi trong chốc lát đi, lúc sau ta kêu người đưa người về nhà.”

Cố Thịnh Nhân gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (5)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Trình tiểu thư, nghe danh đã lâu.” Một công tử cầm một ly rượu vang đỏ hướng tới Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân hướng tới hần cười cười, cầm lên ly rượu trong tay hơi hơi nhấp một ngụm.

Tổng cổ rót người nọ, Trình Tích Tri tả hữu nhìn một chút, tìm được một góc khuất ngồi xuống.

Yến hội lần này là vì chúc mừng Trình thị cùng Nguyên thị liên thủ hợp tác một hội trường đại học án, Nguyên thị cùng Trình thị, là thương giới cự vô bá Hoa thị tồn tại như nhau, yến hội này, toàn bộ danh nhân thương giới Hoa thị có uy tín danh dự cơ hồ đều tới dự.

Trình Tích Tri là nữ nhi duy nhất của Trình gia, tự nhiên đã chịu vô số người ưu ái. Huống chi, Trình Chấn Sinh ái nữ như mạng, kia chính là có tiếng.

Đối với không ít công tử, nếu là có thể cưới được Trình Tích Tri, nhà mình liền leo lên gốc đại thụ Trình thị này.

Cố Thịnh Nhân thực không kiên nhẫn đối với loại xum xoe này, nàng ở trong thế giới trước đem tâm cho Cơ Ngọc, làm một “Người” được sáng tạo ra, Cố Thịnh Nhân cảm tình xem như đơn giản, đó chính là nàng tâm rất nhỏ, chỉ có thể dung hạ một người.

Nàng giờ phút này ngồi ở trong một góc ẩn nấp, mắt lạnh nhìn Trình Nhất Như như cá gặp nước chu toàn ở chỉ gian các vị khách khứa.

Làm dưỡng nữ của Trình thị, Trình Nhất Như nhân khí tuy rằng không thể so với Trình Tích Tri, lại cũng là đại bộ phận được người được nịnh hót.

Trình Nhất Như thực hưởng thụ cái loại cảm giác này.

Nàng nhớ tới đoạn thời gian đời trước cuối cùng của mình, bởi vì nhiễm bệnh hiểm nghèo không có biện pháp tiếp đãi khách nhân, không có kinh tế nơi phát ra chống đỡ ở tại tiểu khu xa hoa, chỉ phải dọn tới thuê nhà rồi lụi bại liêm.

Mỗi ngày ngoài cửa đều là thanh âm các loại phương ngôn hỗn tạp mắng chửi người, tiếng khóc tiều hài từ, thanh âm ô tô ở dưới lầu mình sáo, các loại hoàn cảnh dơ loạn bất kham, quả thực chính là ác mộng!

Hiện giờ đâu? Chính mình vẫn là phong cảnh vô hạn Trình gia đại tiểu thư, đời trước không xem giống như là một hồi ác mộng, nàng thề, đời này, nhất định sẽ không lại làm mình lâm vào cái loại hoàn cảnh này.

“Trình tiểu thư.” Một thanh âm trầm thấp đánh gãy Cố Thịnh Nhân xuất thần.

Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu lên, là một nam nhân xa lạ. Nàng hơi hơi tức hạ mày, người nam nhân này trên người khí thế có tính xâm lược, làm người khác không tự giác cảm thấy khẩn trương.

Bất quá Cố Thịnh Nhân cũng chỉ là nhũ nhũ mày, nàng đời trước quý làm Hoàng hậu, cái dạng người gì mà chưa thấy qua? Người nam nhân này, còn không đủ để làm nàng luống cuống.

Nguyên Húc có chút ngoài ý muốn, chính mình khi còn nhỏ đã từng đi theo bá phụ nhập ngũ huấn luyện qua một đoạn thời gian, một thân khí thế là thật đánh từ huyết tính rèn luyện ra tới, người bình thường căn bản không chịu nổi, không nghĩ tới, cái tiểu cô nương trước mắt này thoát nhìn nũng nịu cư nhiên nửa điểm cũng không chịu ảnh hưởng.

Nguyên Húc nhướng mày, xem ra, vị tiểu thư Trình gia này, tựa hồ cũng không giống như mặt ngoài thoát nhìn là đơn thuần vô hại như vậy.

“Người hảo, ta là Nguyên Húc.” Nguyên Húc vươn tay.

Nguyên lai là anh của Nguyên Hằng, Nguyên thị tập đoàn thiếu đông. Cố Thịnh Nhân hiểu rõ.

“Nguyên tiên sinh, hạnh ngộ.” Cố Thịnh Nhân vươn tay tới, cùng Nguyên Húc nắm một chút.

Hào hoạt. Đây là cảm giác thứ nhất trong lòng Nguyên Húc.

Trong tay xúc cảm ấm áp làm tâm thần hắn dâng một chút, phảng phất như là cầm một ấm ngọc giống nhau.

Trách không được cổ nhân nói nhuyễn ngọc ôn hương, nguyên lai, thật sự có nữ tử như vậy.

Giữa hai người cũng không nói nhiều, chỉ ngẫu nhiên nói một hai câu, liền lẳng lặng ngồi như vậy, không khí chỉ gian thể nhưng bất giác xấu hổ, đối lập với náo nhiệt trong đại sảnh, rất có một loại cảm giác kiếp phù du bình yên.

“Ta nên đi ra ngoài đọc diễn văn.” Thời điểm Nguyên Húc đứng dậy thể nhưng có chút không tha.

Cố Thịnh Nhân xuất phát từ lễ phép đứng dậy đưa tiễn, không nghĩ tới do lần vẫy quá dài hạn chế hành động của nàng, chân một uy, nàng cả người nghiêng nghiêng hướng tới mặt đất rơi xuống.

“Cẩn thận!” Cố Thịnh Nhân rơi vào rồi một ôm ấp, cùng lúc đó, một cổ hương hoa sen quen thuộc truyền vào chóp mũi nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.